Jak zawiesić lub wznowić członkowstwo w PIIB – str. 3

Podlaska
Okręgowa Izba
Inżynierów
Budownictwa

BIULETYN INFORMACYJNY

Nr 1(4)/2004

Zdrowie na budowie
Rozmowa z Witoldem Zalewskim o zagrożeniach w budownictwie – str. 6–7

Ekologiczne grzanie
Nowa ciepłownia na biomasę w Czarnej Białostockiej – str. 12–13

Ściana wylewana
Technologie – deskowania do betonu – str. 8–9

Biogaz wykorzystany

W łomżyńskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji pracuje – jedna z najnowocześniejszych w kraju – oczyszczalnia ścieków
– czytaj str. 10–11

LUTY 2004
BIAŁYSTOK

Budowa budynku biurowego ZUS oddział w Białymstoku
zrealizowana przy użyciu szalunków firmy Palisander w 2002 r.

SZALUNKI

WYNAJEM
SPRZEDAŻ

palisander

ul. Elewatorska 13/19
15-620 Białystok
tel. (0-85) 662-74-87
tel./fax (0-85) 663-68-16
fax (0-85) 663-68-03
www.palisander.com.pl
e-mail: biuro@palisander.com.pl

Podlaska
Okręgowa Izba
Inżynierów
Budownictwa

BIULETYN INFORMACYJNY

Jesteśmy jedynym pismem inżynierów budownictwa w regionie podlaskim

Czyta nas ponad 3 tys. specjalistów różnych branż budownictwa, skupionych w Podlaskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa

Są to:
- projektanci
- rzeczoznawcy
- kierownicy budów
- inspektorzy nadzoru

oraz szefowie firm i przedsiębiorstw budowlanych

Zgłoś się do nas a oferta Twojej Firmy będzie zauważona!

Biuro reklamy
20-029 Lublin, ul. M. C. Skłodowskiej 3/19, tel./fax (081) 532 29 66

W NUMERZE

Szkolenia organizowane przez Podlaską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa 2

Regulamin postępowania przy ustaniu, zawieszaniu lub wznawianiu członkowstwa w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa 3

Regulamin działalności samopomocowej Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa 4-5

Zdrowie na budowie Rozmowa z Witołdem Zalewskim, Okręgowym Inspektorem Pracy w Białymstoku o zagrożeniach występujących w budownictwie. 6-7

Ściana wylewana Technologie – deskowania do betonu 8-9

Biogaz wykorzystany W łomżyńskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji pracuje – jedna z najnowocześniejszych w kraju – oczyszczalnia ścieków. 10-11

Ekologiczne grzanie Ciepłownia na biomasę z Czarnej Białostockiej jest w stanie ogrzać całe miasto 12-13

Inżynier ubezpieczony Obowiązkowe ubezpieczenie członków PIIB Polska Izba Inżynierów Budownictwa podpisała z TU Allianz Polska S.A. umowę generalną w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC członków Izby. 14-15

Całe budownictwo w Poznaniu Relacja z Międzynarodowych Targów Budownictwa w Poznaniu „Budma 2004". 16

Odnowiona sala konferencyjna w budynku NOT, w którym mieści się siedziba Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. O egzaminach na uprawnienia budowlane czytaj na str. 2

ZDANIEM PRZEWODNICZĄCEGO...

Koleżanki i Koledzy!

Weszliśmy w Nowy Rok wzbogaceni doświadczeniami wyniesionymi z działalności w roku 2003.

Sprawy organizacyjne zostały w większości zakończone, a funkcjonowanie poszczególnych organów Izby, praca biura oraz system ewidencji członków przebiegają w normalnym trybie i rytmie.

Po rocznej działalności przystąpiliśmy do aktualizacji ewidencji członków Izby. W tym zakresie wszyscy Członkowie Izby, którzy w 2003 r. nie opłacili składek, powiadomieni zostali o zawieszeniu Ich członkostwa, z obowiązkiem zapłacenia składek za bieżący rok łącznie z opłatą wpisową najpóźniej do 1 marca 2004 r. O ile tego nie uczynią, zostaną skreśleni z listy członków Podlaskiej OIIB. Jest to przykra powinność, niemniej wynika ona z zapisów statutu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, jak również z ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów. Stan członków na dzień 10 lutego 2004 r. wynosił 3 216, z tego 2 345 posiada aktualne wpłaty składek członkowskich.

Zgodnie z zapowiedzią w biuletynie nr 1, w dniach 8–10 grudnia 2003 r. odbyły się egzaminy na uprawnienia budowlane. Informacja o ich przeprowadzeniu wraz z wynikami zamieszczona jest w niniejszym biuletynie.

W pierwszych miesiącach bieżącego roku podjęliśmy przygotowania do organizacji cyklu szkoleń dla członków naszej Izby. W pierwszej kolejności dotyczyć one będą warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.

Niezależnie od szkoleń organizowanych przez Izbę, w ramach porozumienia Izby Krajowej ze Stowarzyszeniami Naukowo-Technicznymi NOT, podjęliśmy rozmowy z przewodniczącymi i prezesami białostockich oddziałów pięciu Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, reprezentujących branże skupione w Izbie, odnośnie organizacji szkoleń o tematyce technicznej odpowiadającej poszczególnym branżom, jak również o tematyce dotyczącej roli inżyniera w świetle przepisów unijnych oraz procedur obowiązujących przy realizacji inwestycji z funduszy unijnych. Członkowie Izby będący równocześnie członkami poszczególnych Stowarzyszeń mają możliwość zgłaszania propozycji takich tematów szkoleń, na które ich zdaniem jest aktualnie zapotrzebowanie. Propozycje szkoleń zgłoszone przez Stowarzyszenia i przyjęte przez Radę Izby będą mogły być dofinansowane z budżetu Izby.

Odnośnie budżetu na rok 2004, jego projekt wraz z materiałami sprawozdawczymi wszystkich organów Izby rozpatrywany będzie przez Radę Izby w miesiącu marcu, w ramach przygotowania materiałów zjazdowych. Termin Zjazdu Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa wyznaczony został na 23 kwietnia br.

Chcielibyśmy, ażeby prowadzona przez naszą Izbę działalność zyskała uznanie, a członkowie Izby i jej organów statutowych mieli satysfakcję z jej działalności.

mgr inż. Ryszard Dobrowolski
Przewodniczący Rady POIIB

Biuro Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
ul. M. Skłodowskiej-Curie 2
15-097 Białystok
tel. (0 85) 742 49 30, 742 49 55
fax (0 85) 742 49 45
e-mail: pdl@piib.org.pl

Godziny pracy Biura
poniedziałek: 10^{00}-18^{00}
wtorek: 8^{00}-18^{00}
środa: 8^{00}-16^{00}
czwartek: 8^{00}-18^{00}
piątek: 8^{00}-16^{00}

✓ **Dyżury Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Podlaskiej OIIB**: 1 i 3 poniedziałek miesiąca w godz. 16^{30}-17^{30}

Dyżury członków Rady POIIB odbywają się w poniedziałki w godzinach **15^{30}-17^{00}** w Biurze Izby.
Przewodniczący Rady POIIB **Ryszard Dobrowolski** – I poniedziałek miesiąca
Sekretarz Rady POIIB **Bogdan Gawrychowski** – II poniedziałek miesiąca
Zastępca Przewodniczącego Rady POIIB **Karol Jurkowski** – III poniedziałek miesiąca
Zastępca Przewodniczącego Rady POIIB **Grażyna Sykała** – IV poniedziałek miesiąca
Skarbnik Rady POIIB **Stanisław Uściłko** – V poniedziałek miesiąca
Jednocześnie informujemy, że w święta i dni wolne od pracy dyżurów nie ma.

✓ Dyżury punktu informacyjnego w Łomży w 2004 r. (siedziba ŁRFSNT-NOT, 18-400 Łomża, ul. Polowa 45, tel.: (086) 216 64 72)
Dyżurujący: Bogdan Laskowski, Waldemar Paprocki, Tadeusz Smoliński, Gilbert Okulicz-Kozaryn, Jerzy Bukowski, Janusz Karpiński
Dyżury pełnione będą we wtorki w godzinach: 15^{30} - 17^{00}

✓ Dyżury punktu informacyjnego w Suwałkach (SBP „Projekt-Suwałki", ul. Kościuszki 79, tel/fax 087 5663278, 565 38 99):
Daty dyżurów w 2004 r.
Lucyna Huryn
Członek Rady POIIB (15-01, 12-02, 11-03, 08-04, 06-05, 03-06)
Małgorzata Micał
Członek Komisji Rewizyjnej (15-01, 29-01, 26-02, 25-03, 22-04, 20-05, 17-06)
Sławomir Klimko
Członek Rady POIIB (15-01, 29-01, 12-02, 26-02, 11-03, 25-03, 08-04, 22-04, 06-05, 20-05, 03-06, 17-06)
Dyżury pełnione będą w godzinach: 15^{30}-17^{00}

KALENDARIUM

Zjazd Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa – 23 kwietnia 2004 r.
Zjazd Krajowy – 18-19 czerwca 2004 r.
Posiedzenia Rady – 23 marca 2004 r. godz. 16^{00}
25 maja 2004 r. godz. 16^{00}
Posiedzenia Prezydium Rady – 16 luty 2004 r. godz.15^{30}
8 marca 2004 r. godz. 15^{30}
19 kwietnia 2004 r. godz. 15^{30}
10 maja 2004 r. godz. 15^{30}
14 czerwca 2004 r. godz. 15^{30}

Nowi uprawnieni

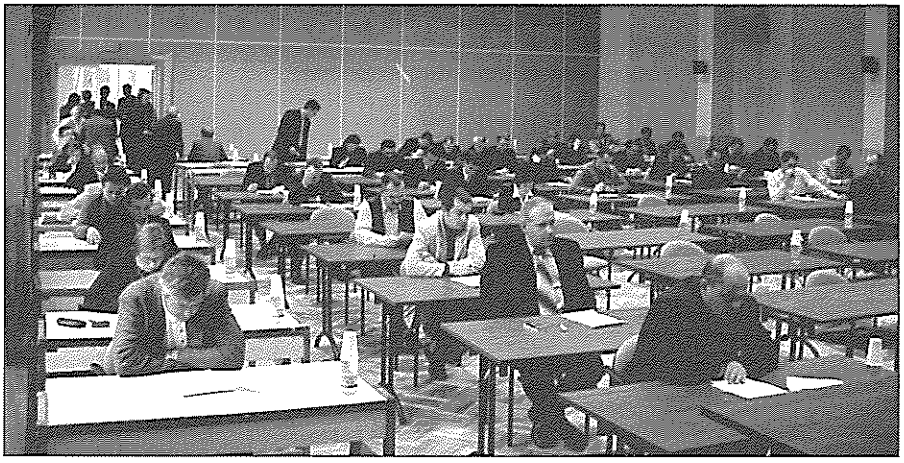

W dniach 8–10 grudnia 2003 r. odbył się egzamin na uprawnienia budowlane

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 719) wprowadziła zmiany do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, z późniejszymi zmianami). Zmiany te obowiązują od 11 lipca 2003 r. (jednolity tekst ustawy Prawo budowlane został opublikowany w Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016).

W art. 14 ustawy Prawo budowlane uzupełniono katalog specjalności, w których nadaje się uprawnienia budowlane, o specjalności drogową i mostową. Pięćdziesiąt osiem osób złożyło do POIIB wnioski o nadanie uprawnień budowlanych w drugiej w 2003 r. sesji egzaminacyjnej:
• 33 osoby w specjalności konstrukcyjno-budowlanej,
• 6 osób w specjalności drogowej,
• 1 osoba w specjalności mostowej,
• 12 osób w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych,
• 6 osób w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych.
Na podstawie ustępu 2 „Regulaminu powoływania członków zespołów kwalifikacyjnych i egzaminacyjnych w sprawach nadawania uprawnień budowlanych" Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa powołał 6 zespołów egzaminacyjnych.

Na egzamin pisemny zgłosiły się 52 osoby. Pozytywny wynik z egzaminu pisemnego uzyskało 36 osób, egzamin ustny zdało i uprawnienia budowlane uzyskało 35 niżej wymienionych osób:
• w specjalności konstrukcyjno-budowlanej: Bednarek Andrzej, Dąbrowska Katarzyna, Filinowicz Sławomir, Gejdel Mariusz, Grzegorczyk Tomasz, Kalinowski Adam, Klem Radosław, Lotko Dariusz Robert, Miakinin Mariusz, Mościki Bogdan, Potocki Artur, Samojluk Mariusz, Sawicki Adam, Sikora Artur, Staniszewski Stanisław, Tomczuk Kamil Ernest;
• w specjalności drogowej: Bołtruczyk Zbigniew, Ciborowski Daniel Henryk, Garbiel Józef, Mirończuk Rafał, Stankiewicz Andrzej, Zambrzycki Paweł;
• w specjalności mostowej: Demianiuk Dariusz;
• w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych: Achremczyk Bożena, Budnik Barbara, Gutowski Cezary, Jeleniewska Hanna, Kulik Wiktor, Pogorzelisk Piotr, Prokopiuk Eugeniusz, Sobieszuk Marek;
• w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych: Bogdan Jerzy, Mojkowski Wacław Wawrzyniec, Piotrkowski Waldemar, Trojanowicz Witold Tomasz.

Komisja Kwalifikacyjna Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa podaje do wiadomości, że następny egzamin na uprawnienia budowlane odbędzie się w całej Polsce **25 maja 2004 r. o godzinie 10^{00}**.

Wnioski o nadanie uprawnień budowlanych z kompletem dokumentów należy złożyć do Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa do **26 marca 2004 r.**

Regulamin postępowania przy ustaniu, zawieszaniu lub wznawianiu członkostwa w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 19, 42, 43 i 54 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. Nr 5 z 2001 r. poz. 42), art. 96 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. Nr 106 z 1994 r. poz. 1126), §19. Statutu PIIB oraz Zasad Gospodarki Finansowej PIIB przyjętych przez I Krajowy Zjazd PIIB, ustala się co następuje:

§ 1. Ustanie członkostwa w PIIB może nastąpić w wypadku:

1. Pisemnego wniosku Zainteresowanego do okręgowej izby o skreślenie z listy członków PIIB, złożonego na co najmniej 1 miesiąc przed terminem skreślenia.
2. Orzeczenia o stwierdzeniu utraty uprawnień budowlanych.
3. Orzeczenia kary o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt. 4 ustawy o samorządach.
4. Nieuiszczania składek członkowskich przez okres 1 roku.
5. Śmierci członka.

§ 2. Zawieszenie członkostwa w PIIB może nastąpić w wypadku:

1. Pisemnego wniosku Zainteresowanego do okręgowej izby o zawieszenie w prawach członka PIIB z racji czasowego zaprzestania wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, złożonego na co najmniej 1 miesiąc przed terminem zawieszenia.
2. Zawieszenia w prawach członka spowodowanego sankcją dyscyplinarną, to jest:
- orzeczeniem kary o której mowa w art. 96 ust. 1 pkt. 3 ustawy Prawo budowlane,
- ukaraniem członka izby w trybie odpowiedzialności zawodowej lub dyscyplinarnej, do czasu zatarcia kary.
3. Nieuiszczania składek członkowskich przez okres dłuższy niż 6 miesięcy.

§ 3. Konsekwencjami zawieszenia w prawach członka spowodowanego sankcją dyscyplinarną jest:
– zakaz wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie oraz zakaz pełnienia funkcji w organach izby,
– wygaśnięcie mandatu członka izby na okres zawieszenia,
– pozbawienie czynnego i biernego prawa wyborczego, do czasu zatarcia kary zawieszenia.

§ 4. Zawieszenie członkostwa w PIIB powoduje:
– odmowę wydania zaświadczenia o członkostwie w PIIB,
– obowiązek zwrotu do biura izby zaświadczenia o członkostwie w PIIB.

§ 5. Wznowienie członkostwa w PIIB może nastąpić w wypadku:

1. Pisemnego wniosku Zainteresowanego do okręgowej izby o wznowienie członkostwa w PIIB, złożonego na co najmniej 1 miesiąc przed terminem podjęcia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.
2. Zakończenia okresu zawieszenia w prawach członka, spowodowanego sankcją dyscyplinarną - w tym wypadku należy złożyć wniosek o wznowienie członkostwa.

§ 6. Wnioskujący o wznowienie członkostwa w PIIB powinien wraz z wnioskiem złożyć kserokopie dowodów:
– opłaty wpisowego w wysokości 100 zł,
– opłaty zaległych składek i ubezpieczenia OC, jeżeli takie zaistniały przed terminem zawieszenia członkostwa,
– opłaty składek i ubezpieczenia OC za nadchodzący okres 1. roku.

§ 7. Zaległa składka:
– nie dotyczy okresu zawieszenia członkostwa,
– nie może być większa niż za 6 miesięcy.

§ 8. Spełnienie wymogów o których mowa w §5 i §6 niniejszego regulaminu jest warunkiem wydania zaświadczenia o członkostwie w PIIB.

§ 9. Decyzję o wznowieniu członkostwa podejmuje okręgowa izba wydając Zainteresowanemu zaświadczenie o członkostwie w PIIB.

§ 10. Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Podlaska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa informuje, że w marcu br. organizuje szkolenie dotyczące nowelizacji prawa budowlanego

Proponowana tematyka szkolenia

1. Zmiany systemowe do ustawy Prawo budowlane, w tym:
– nowe kompetencje i obowiązki organów nadzoru budowlanego,
– określenie stron postępowania w sprawach wynikających z ustawy,
– możliwość legalizacji samowoli budowlanej (obowiązki inwestora, obowiązki organu, opłaty legalizacyjne, możliwość utraty prawa do legalizacji)
– obowiązkowe kontrole nadzoru budowlanego (zakres kontroli, kary za odstępstwa)
– nowy katalog obiektów i robót budowlanych nie wymagających pozwolenia na budowę,
– pakiet przepisów upraszczających procedury administracyjne przy wydawaniu pozwolenia na budowę;
2. Dostosowanie ustawy Prawo budowlane do dyrektyw Unii Europejskiej, w tym m.in. zagadnienia:
– nowych obowiązków inwestora, projektanta i kierownika budowy,
– bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,
– wyrobów budowlanych krajowych i pochodzących z UE,
– uprawnień budowlanych,
– rzeczoznawstwa budowlanego
– istotnych odstępstw od przepisów techniczno-budowlanych i projektu budowlanego;
3. Omówienie regulacji znowelizowanego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690, z późniejszymi zmianami)
4. Omówienie nowych aktów wykonawczych do ustawy Prawo budowlane (rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 2003 r.)

Terminy wykładów: 6 marca – Białystok, 13 marca – Suwałki, 20 marca – Łomża.

Początek zajęć o godzinie 10-tej.

Zgłoszenia zainteresowanych osób Biuro Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przyjmuje do końca lutego 2004 r. pod nr tel. (085) 742 49 30 lub tel./fax (085) 742 49 45.

Udział w szkoleniu jest bezpłatny dla członków Podlaskiej OIIB.

Podlaska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa informuje, że **27 marca br.** organizuje w Białymstoku szkolenie obejmujące trzy grupy zagadnień:

1. Zmiany w zakresie ochrony przeciwpożarowej w warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (z uwzględnieniem przepisów unijnych).
2. Projektowanie i realizacja obiektów budowlanych w UE (temat ten obejmuje omówienie Eurocodów).
3. BHP podczas wykonywania robót budowlanych.

Początek zajęć o godzinie 10-tej.

Zgłoszenia zainteresowanych osób Biuro Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa przyjmuje do połowy marca 2004 r. pod nr tel. 085/ 742 49 30 lub tel./fax 085/742 49 45.

Udział w szkoleniu jest bezpłatny dla członków Podlaskiej OIIB.

Regulamin działalności samopomocowej Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów

Rozdział 1
Postanowienia ogólne

§ 1

Celem działalności samopomocowej jest udzielanie członkom Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa wsparcia materialnego w formach ustalonych w regulaminie, w duchu koleżeństwa, oraz wzajemnej pomocy.

§ 2

Regulamin został opracowany na podstawie:
1) Art. 8 pkt. 12, art. 40 ust. 1 pkt. 3 Ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów oraz urbanistów (Dz. U. z 2001r. Nr 5 poz.42 z późniejszymi zmianami),
1) § 18 Statutu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa uchwalonego w dniu 27 września 2002 r. przez I Krajowy Zjazd Izby.

§ 3

Ilekroć w niniejszym regulaminie użyto skrótów jak poniżej, należy przez to rozumieć:
1) POIIB – Podlaska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa,
2) ZS – Zespół Samopomocowy POIIB,
3) FS – Fundusz samopomocowy POIIB,
4) OC – Odpowiedzialność cywilna.

§ 4

Regulamin określa:
1) strukturę organizacyjną samopomocy,
2) zasady tworzenia FS,
3) zasady gospodarowania środkami FS,
4) zasady korzystania ze świadczeń z FS.

Rozdział 2
Struktura organizacyjna samopomocy członkom POIIB

§ 5

1. Działaniami samopomocowymi zajmuje się Zespół Samopomocowy POIIB jako organ pomocniczy Rady POIIB.
2. Przewodniczący Zespołu Samopomocowego oraz jego członkowie w liczbie 3–5 powoływani są spośród członków POIIB, przez Radę POIIB na okres kadencji władz Izby.
3. W pracach ZS uczestniczy Skarbnik Rady POIIB.

§ 6

Do obowiązków Zespołu samopomocowego należy:
1) przyjmowanie podań i wniosków o przyznanie środków finansowych,
2) sprawdzanie i rozpatrywanie złożonej dokumentacji,
3) sporządzanie protokołów z każdego posiedzenia ZS,
4) występowanie z wnioskiem do Prezydium Rady POIIB o zatwierdzenie przyznania i wypłacenia pomocy osobom uprawnionym,
5) prowadzenie kart świadczeń samopomocowych osób uprawnionych do korzystania ze świadczeń przyznawanych z FS,
6) sporządzanie kwartalnych i rocznych sprawozdań z wykorzystania środków FS.

§ 7

Działalność Zespołu Samopomocowego nadzorowana jest przez Radę POIIB oraz Komisję Rewizyjną POIIB.

§ 8

1. Wydatki związane z działalnością ZS pokrywa POIIB.
2. Członkowie Zespołu Samopomocowego POIIB za udział w posiedzeniach ZS otrzymują ekwiwalent, którego wysokość jest zgodna z Zasadami gospodarki finansowej PIIB na rok 2004 i Uchwałą Rady POIIB Nr 36/R/03 z dnia 2 grudnia 2003 r.
3. Obsługę administracyjno-finansową ZS prowadzi Biuro POIIB.

Rozdział 3
•ródła tworzenia Funduszu samopomocowego

§ 9

1. FS tworzony jest z:
1) corocznego odpisu ze składek członkowskich na POIIB, w wysokości 2% tych składek,
2) nadwyżki opłat zasądzonych z tytułu postępowania dyscyplinarnego nad rzeczywistymi kosztami tego postępowania.
2. Środki FS zwiększa się o:
1) darowizny oraz zapisy osób fizycznych i prawnych,
2) odsetki od środków FS.

§ 10

Środki FS gromadzone są na wydzielonym rachunku bankowym POIIB i podlegają oprocentowaniu w wysokości ustalonej odrębnymi przepisami.

§ 11

Środki FS nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym, przechodzą na rok następny.

§ 12

Straty z tytułu nieściągalnych zadłużeń członków uprawnionych do korzystania z FS pokrywane będą z rezerwy budżetowej POIIB.

Rozdział 4
Przeznaczenie środków Funduszu

§ 13

Środki FS przeznaczone są na finansowanie działań samopomocowych na rzecz osób uprawnionych do korzystania z Funduszu, w szczególności na finansowanie:
1) pomocy rzeczowej i finansowej w formie pożyczki zwrotnej dla osób uprawnionych, znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej, rodzinnej, materialnej (bezrobocie, okresowa niezdolność do pracy),
2) zapomóg bezzwrotnych osobom uprawnionym (śmierć członka, zdarzenia losowe, klęski żywiołowe, długotrwałe choroby).

§ 14

Pożyczka udzielona uprawnionemu nie jest oprocentowana.

§ 15

Świadczenia z FS nie podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych do wysokości kwoty zwolnionej w danym roku z podatku dochodowego, zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 26, ppkt b Ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Rozdział 5
Osoby uprawnione do korzystania ze świadczeń z Funduszu samopomocowego

§ 16

Do korzystania ze świadczeń z FS uprawnieni są:
1) członkowie POIIB,
2) najbliższa rodzina członka POIIB (współmałżonek zmarłego członka, dzieci pobierające renty rodzinne po zmarłym członku do czasu ukończenia nauki oraz dzieci niepełnosprawne, które nie mogą podjąć zatrudnienia, rodzice będący na utrzymaniu członka).

Rozdział 6
Dysponowanie i gospodarowanie Funduszem samopomocowym POIIB

§ 17

1. Kierunki realizowania działalności samopomocowej w POIIB ustala na dany rok Rada POIIB w porozumieniu z ZS.
2. Ramy gospodarowania środkami wyznacza roczny plan dochodów i wydatków POIIB, zatwierdzony przez Okręgowy Zjazd Delegatów.

3. Zakres i wysokość poszczególnych rodzajów świadczeń z FS określa corocznie Rada POIIB we współpracy z ZS.
4. Decyzję o przyznaniu świadczeń z Funduszu podejmuje Prezydium Rady POIIB na wniosek ZS.
5. Działalność samopomocowa POIIB prowadzona jest przez ZS, który sporządza roczny plan pracy i w jego ramach zarządza i administruje FS.

Rozdział 7
Rodzaje i formy działalności samopomocowej w ramach FS

§ 18

1. Pożyczka zwrotna przysługuje na poczet składki członkowskiej Izby oraz składki ubezpieczenia OC.
2. Zapomoga bezzwrotna przysługuje w przypadkach losowych.

§ 19

1. Decyzję ustalającą górną wysokość udzielanych pożyczek, zapomóg oraz warunki i okresy ich spłacania na dany rok kalendarzowy podejmuje na wniosek ZS Prezydium Rady POIIB, uwzględniając faktyczne możliwości finansowe FS.
2. Pożyczka lub zapomoga może zostać przyznana na wniosek uprawnionego lub w przypadku jego śmierci – rodziny (wzór wniosku stanowi załącznik Nr 1 do Regulaminu).
3. Zapomogi bezzwrotne przyznawane są osobom uprawnionym w przypadku zaistnienia indywidualnych zdarzeń losowych, (długotrwała choroba lub śmierć członka, klęska żywiołowa).
4. Wysokość pożyczki, zapomogi uzależniona jest od dochodu brutto na członka rodziny na podstawie dokumentów stwierdzających łączne dochody członka POIIB i współmałżonka oraz dzieci pozostających na ich wyłącznym utrzymaniu, z okresu ostatnich trzech miesięcy (Załącznik Nr 2 do Regulaminu).
5. Pożyczki zwrotne udziela się na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.
6. Udzielone pożyczki podlegają spłacie w terminach i ratach ustalonych przy ich przyznaniu.
7. Raty pożyczki członkowie wpłacają na rachunek bankowy POIIB w terminach ustalonych przez POIIB.

Dochód na członka rodziny (brutto)	Maksymalna wysokość bezzwrotnej zapomogi losowej w zł
do 500 zł/osobę	2.000,00 zł
od 500 – 750 zł/osobę	1.500,00 zł
od 750 – 1.000 zł/osobę	1.000,00 zł
powyżej 1.000 zł/osobę	500,00 zł

Tabela zapomóg losowych na rok 2004

Dochód na członka rodziny (brutto)	Maksymalna wysokość pożyczki zwrotnej
od 500 – 1.000 zł/osobę	600,00 zł

Tabela pożyczek zwrotnych w roku 2004

8. Nowa pożyczka może być udzielona po upływie roku od spłacenia poprzednio pobranej.
9. W przypadkach uzasadnionych wydarzeniami losowymi, na wniosek zadłużonego członka POIIB, Prezydium Rady może odłożyć spłatę pożyczki na okres 6 miesięcy.
10. Wnioski o udzielenie pożyczki lub zapomogi rozpatrywane są nie później niż w ciągu 30 dni od dnia ich złożenia, z uwzględnieniem terminów posiedzeń Prezydium Rady POIIB.
11. Przy podejmowaniu decyzji Prezydium Rady POIIB powinno uwzględnić kolejność złożenia wniosku. W udokumentowanych przypadkach losowych Prezydium Rady POIIB może udzielić pożyczki poza kolejnością.
12. W przypadku sprawdzenia i stwierdzenia przez ZS, iż przedłożone dokumenty nie są wiarygodne, wnioskujący nie otrzymuje stosownej pomocy.
13. W przypadku zawieszenia w prawach członka lub skreślenia z listy członków POIIB członka zadłużonego z tytułu pożyczki udzielonej z FS, spłata tego zadłużenia jest natychmiast wymagalna, niezależnie od terminów spłaty ustalonych przy udzielaniu pożyczki.
14. Jeżeli zobowiązany do spłaty zadłużenia wobec FS, zadłużenia tego nie spłaca, należy wezwać go na piśmie do uregulowania należności, wyznaczając termin spłaty.
15. W przypadku śmierci członka Izby jego zadłużenie ulega umorzeniu.
16. W razie konieczności wniesienia do sądu sprawy z powodu niespłacenia pożyczki przez członka POIIB, w imieniu i interesie Izby występuje Przewodniczący Rady POIIB lub upoważniona przez niego osoba.

Rozdział 8
Postanowienia końcowe

§ 20

1. Organa POIIB mogą wnioskować nowe formy i kierunki wykorzystania środków FS, które będą stosowane po zatwierdzeniu przez Radę POIIB.
2. Wnioski o przyznanie zapomogi lub pożyczki wraz z wymaganymi dokumentami należy składać na adres Biura POIIB w Białymstoku, ul. M. Skłodowskiej-Curie 2.
3. Sprawy sporne wynikające z interpretacji poszczególnych zapisów Regulaminu rozstrzyga Przewodniczący Rady POIIB po zasięgnięciu opinii ZS i Prezydium Rady w terminie 14 dni od złożenia skargi.
4. Zmiany niniejszego Regulaminu wprowadzane są w formie uchwał Rady POIIB.
5. Księgowość Funduszy samopomocowych obejmującą wszystkie operacje finansowo-rozliczeniowe oraz imienne rachunki członków POIIB prowadzi Biuro POIIB. Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy.
6. Możliwości korzystania ze świadczeń przyznawanych z FS winny być podane do wiadomości członkom POIIB.
7. Informacja o przyznanych zapomogach lub pożyczkach udostępniana jest w Biuletynie Informacji Publicznej i obejmuje podanie ich wielkości i ilości.
8. Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Formularz wniosku o udzielenie pożyczki lub zapomogi dostępny w Biurze POIIB lub na stronie internetowej: www.pdl.piib.org.pl

Zdrowie na

– Budownictwo – nie tylko u nas, ale i na całym świecie – zaliczane jest do tego sektora gospodarki narodowej, w którym liczba zagrożeń zdrowia i życia pracowników jest większa niż w innych branżach, czy zakładach stałych. Jak sytuacja wygląda na Podlasiu w świetle prowadzonych przez Inspektorat kontroli i statystyk?

– Na naszym terenie od kilku lat następuje stałe zmniejszanie się liczby wypadków w pracy w budownictwie. W roku 2000 liczba poszkodowanych w wypadkach na budowach wyniosła 248 osób. Rok później było to 219 osób, a w 2002 roku – 165. Oficjalnych danych za 2003 rok jeszcze nie ma, ale z szacunków wynika, że będą one się kształtowały na podobnym poziomie jak w roku 2002. Mimo pewnej poprawy wynikającej ze statystyki, nadal budownictwo wyróżnia się większym wskaźnikiem częstotliwości wypadków śmiertelnych – półtora raza częściej niż w innych branżach. W stosunku do innych branż wypadki zdarzające się w budownictwie są cięższe, o czym świadczy większa liczba dni niezdolności do pracy osób poszkodowanych. Poprawa wynikająca ze statystyki nie napawa nas optymizmem. Malejąca liczba wypadków wynika ze spadkowej tendencji zatrudnienia w budownictwie oraz większego zrozumienia istoty problemu wielu wykonawców.

Analizując dane z lat 2002–03 muszę powiedzieć, że są one nadal nie zadawalające. W tym czasie wydarzyło się na Podlasiu blisko 300 wypadków na budowach. Śmierć poniosły dwie osoby w 2002 roku i trzy w 2003 roku. Ciężkie obrażenia odniosło dziewięciu pracowników w 2002 roku oraz pięciu w roku ubiegłym. Znaczna część wydarzeń wypadkowych (ponad połowa wszystkich) dotyczyła wypadków na drogach, co świadczy o tym, iż firmy inwestują w odległych od swych siedzib miejscach, a ich pracownicy muszą korzystać ze środków transportu, aby dotrzeć na miejsce pracy.

Wypadkom ulegali najczęściej pracownicy małych firm, zatrudniających do 50 osób (61 proc. ogółu) i pracownicy o krótkim stażu pracy (35 proc.). Przyczyną blisko połowy wypadków były błędy ludzi.

– Czego najczęściej dotyczą nieprawidłowości w badanych wypadkach i kontrolach prowadzonych przez inspektorów pracy?

– W ponad połowie odnotowanych wypadków mieliśmy do czynienia z brakiem oceny ryzyka zawodowego i poinformowania o nim pracowników. Często także pracownicy mimo ewidentnego braku przygotowania dopuszczani są do pracy. Spotykamy ludzi, którzy pracują bez przeszkolenia w zakresie bhp i badań lekarskich; na nieprawidłowo zabezpieczonych bądź pozbawionych zupełnie zabezpieczeń stanowiskach pracy. Nagminne jest liczenie na szczęście, kiedy robotnik balansuje na wysokościach na rusztowaniu z jedną deską, bez szelek. Pracodawcy liczą, że jakoś to będzie, nie zabezpieczając instalacji i urządzeń elektrycznych przed uszkodzeniami. Dostarczenie pracownikom odzieży ochronnej i obuwia stawiane jest na końcu kolejki po fundusze i najczęściej okazuje się, że ich na ten cel już nie ma.

– Co najczęściej jest powodem wypadków w budownictwie?

– Budownictwo nie jest zakładem stałym, poszczególne stanowiska pracy są ruchome: od wykopów, poprzez stan zerowy aż po prace na wysokościach. Do tego prace prowadzone są na powietrzu, a więc zależą od warunków atmosferycznych. Sama specyfika zawodu stwarza już zagrożenie większe niż w innych zakładach. A więcej zagrożeń, to więcej wypadków. Przyczyny wypadków tkwią też w samym człowieku, wynikają z pośpiechu, lekceważenia zabezpieczeń.

Często przyczyną wypadków jest ekonomia. Firma chcąc pozyskać zlecenie stara się jak najbardziej zaniżyć cenę, aby wygrać przetarg. Jeśli jej się to udaje, to

Widok na wykop wąskoprzestrzenny w ulicy pod budowę kanalizacji sanitarnej. Widoczny brak zabezpieczeń ścian wykopu przed osunięciem się. Pracownikom nie zapewniono bezpiecznych wejść i wyjść.
Wieloletni kierownik budowy nie posiadał wymaganych kwalifikacji i uprawnień do kierowania pracami.

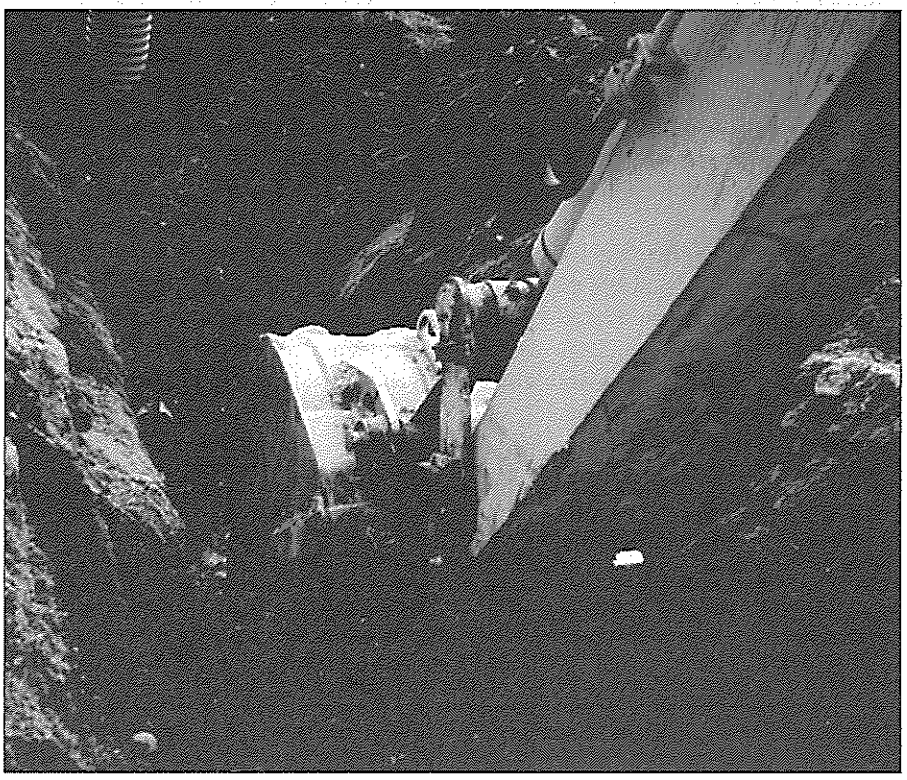

budowie

przystępując do inwestycji okazuje się, że tak skalkulowane koszty nie wystarczą na wszystko. Oszczędza się więc na bezpieczeństwie. Nie można zrezygnować z zakupu materiałów budowlanych, trzeba zrezygnować z przygotowania bezpiecznych stanowisk pracy i zatrudnić najtańszych pracowników. Często mamy skargi firm, pracujących „bezpiecznie", że nie mają szans w takich przetargach, mimo, iż skalkulowali cenę rozsądnie.

Tu dotykamy też sprawy przepisów, które jakby nie przystają do rzeczywistości na budowach. Obowiązujące od 20 września 2002 roku znowelizowane rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych zobowiązuje pracodawców do opracowania tzw. planów bioz – planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia i instrukcji bezpiecznego wykonywania robót budowlanych. Plany te potrzebne są, żeby znać zagrożenia i przekazać je pracownikom. Niestety przepisy te nie są w pełni realizowane. Okazuje się, że kierownicy mają plan pokazują go inspektorom podczas kontroli, jednak dokument ten nie przystaje do ich inwestycji. Jest podejrzenie, że go nie stosują. Moim zdaniem musi nastąpić modyfikacja tego przepisu.

– Czy Inspekcja Pracy ma wpływ na tworzone przepisy? Co Państwo robicie, aby przeciwdziałać wypadkowości w budownictwie?

– Od drugiego półrocza 2002 roku działa Podlaska Rada do Spraw Bezpieczeństwa Pracy w Budownictwie przy Okręgowym Inspektorze Pracy w Białymstoku. Radę tworzą ludzie nauki i praktycy, którzy od lat pracują w budownictwie, znają ten zawód. Rada jest organem doradczym Okręgowego Inspektora Pracy w zakresie tworzenia bezpiecznych miejsc pracy. Rada też ocenia istniejące przepisy i upowszechnia zagrożenia wśród pracodawców.

Wypadkom najlepiej zapobiegać, dlatego i my stosujemy szeroką prewencję. Chcemy do tego włączyć pracodawców. Same kontrole nic nie pomogą. Dlatego np. organizujemy spotkania z wykonawcami w ramach Forum Budownictwa (pierwszy kwartał każdego roku) na Politechnice Białostockiej. W porozumieniu z Podlaską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa będziemy szkolić ich członków. Chcemy od tego roku wejść do zawodowych szkół średnich, aby edukować młodzież nie tylko w zakresie bezpieczeństwa, ale i znajomości prawa pracy.

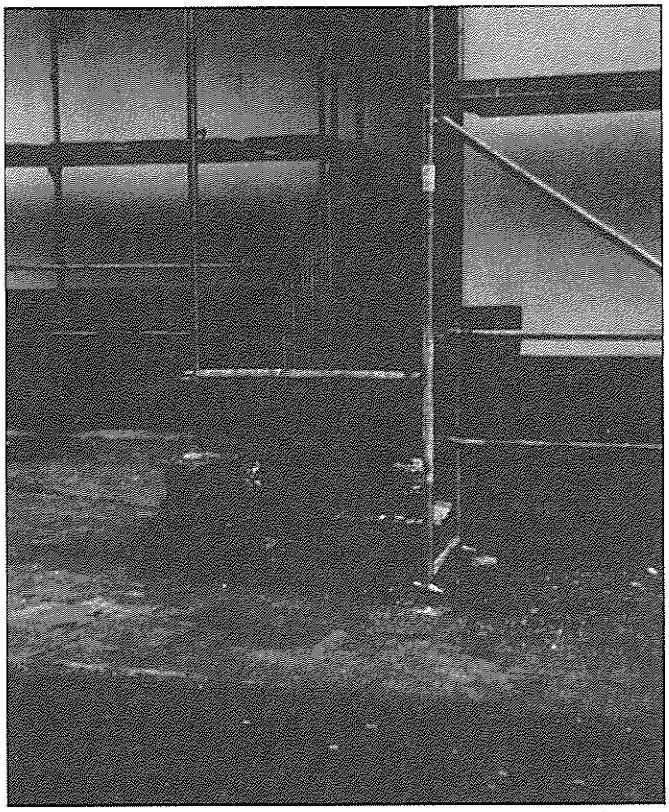

Posadowienie rusztowania na cegłach grozi jego wywróceniem się

Inną formą profilaktyki są znane już w regionie konkursy PIP-u. Organizujemy konkurs na bezpieczną budowę, która ma promować wykonawców robót budowlanych zapewniających bezpieczne stanowiska pracy. Ogłaszamy corocznie konkurs pod hasłem Pracodawca organizator pracy bezpiecznej. Prowadzimy poza tym promocję dla małych firm (zatrudniających do dziewięciu osób), które przy naszym doradztwie same stworzą bezpieczny zakład.

Chcę jeszcze dodać, iż kończą się czasy, kiedy budować każdy umiał. Mija okres młotka i przecinaka – teraz mamy specjalistyczne narzędzia, mija bylejakość ludzi nieprzygotowanych. Słaby jest ten pracodawca i źle oceniany przez nas, który nie robi szkoleń albo robi je źle. Zbliżają się czasy, kiedy składka wypadkowa będzie zależała od stanu bezpieczeństwa w danym zakładzie. BHP też musi się opłacać. Mam nadzieję, że to zmusi pracodawców do tworzenia miejsc pracy bezpiecznych.

– A czy każdemu inspektor pracy kojarzy się miło, czy są firmy, które nie drżą na widok kontrolera PIP?

– PIP deklaruje przyjazny stosunek do wszystkich pracodawców, przed i w trakcie kontroli. Zdaję sobie sprawę, że nikt nie lubi kontroli. Nasi inspektorzy są fachowcami i starają się tak przeprowadzać kontrole, aby były one jak najmniej uciążliwe. Prowadzimy szeroko rozumiane doradztwo, każdy z pracodawców ma prawo do bezpośredniego poradnictwa z zakresu prawa pracy i technicznego bezpieczeństwa. Ale przy prowadzonych kontrolach tam, gdzie inspektor pracy stwierdził bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia pracowników, to z całą surowością będzie wyciągał konsekwencje – aż do karania włącznie. A firmy, które zostały ocenione najlepiej w ubiegłorocznym konkursie Bezpieczna Budowa Mark-Bud (za realizację budynku mieszkalno-usługowego przy ul. Podleśnej w Białymstoku – nagroda również na szczeblu krajowym), Fadbet S.A. (za realizację budynku Wyższej Szkoły Administracji Publicznej przy ul. Dojlidy Fabryczne w Białymstoku), oraz Jaz-Bud (za realizację budynku mieszkalno-usługowego przy ul. Kraszewskiego w Białymstoku) – wszystkie z Białegostoku, są przykładem, że można z nami żyć po przyjacielsku i bez oddziaływania represyjnego tworzyć bezpieczne miejsca pracy.

– Dziękuję za rozmowę.

Barbara Klem

Ściana

Współcześnie realizowane inwestycje budowlane wymagają nowoczesnych rozwiązań i technologii. Nikt nie spotka dziś na poważnej budowie desek, podpartych lasem stempli podtrzymujących betonowy strop, czy ścianę. Takie obrazki są też coraz rzadsze na małych budowach: stawiania bloków czy nawet domów jednorodzinnych. Szeroko pojęta kultura budowlana jak i sama ekonomia nakazują nam wypożyczenie do tych prac gotowych deskowań w specjalistycznych firmach.

Budownictwo monolityczne w Polsce od lat korzystało z technologii i materiałów sprowadzanych z Europy Zachodniej. Koszty ponoszone z tego tytułu firmy budowlane przenoszą na wartość oddawanej inwestycji. Materiały i technologie opracowane w Polsce, rozprowadzane przez nasze polskie – jeszcze lepiej – lokalne firmy, pozwalają obniżyć ceny i ułatwić do nich dostęp wszystkim inwestorom.

Systemy deskowań, popularnie zwanych szalunkami, spotykane na polskich budowach – choć różnią się miejscem pochodzenia – są w zasadzie bardzo do siebie podobne. Nie zawsze też do konkretnej budowy potrzebny jest ten najdroższy, bardzo skomplikowany system deskowania.

– Szalunki firmy Paschal, które polecamy wykonawcom nie odbiegają od standardów innych producentów i z powodzeniem sprawdzają się na naszych regionalnych inwestycjach. Sprawdziły się też na rynku stołecznym – wyjaśnia Sławomir Żubrycki z białostockiej firmy Palisander. – Spełniają wymagane normy niemieckie DIN 18202, 18218, DIN EN ISO 9001 oraz odpowiadają kryteriom niemieckiego Stowarzyszenia Ochrony Jakości Deskowań Betonowych GSV (Gütesschutzverband Betonschalung). Stosujemy je od przeszło sześciu lat. Przy ich pomocy powstały najważniejsze obiekty w Białymstoku i regionie m.in.: budynek ZUS, siedziba Telekomunikacji Polskiej S.A., Wydział Elektryczny Politechniki Białostockiej i wiele budynków wielorodzinnych i usługowych w Białymstoku. Wypożyczaliśmy deskowania na budowy prowadzone w Warszawie m.in. Ratusz Wilanów, zespoły mieszkaniowe Iskra, Zielony Nugat, Vita Parc, NCC Nordic Star, budynki biurowe Avon, Telekomunikacji Polskiej S.A., Reprograf.

System Paschal obejmuje szalunki do wykonywania ścian, stropów i słupów. Szalunki ścienne, na których skupimy się w tym numerze Biuletynu, dzielą się na dwa rodzaje: Raster i Logo. Raster jest szalunkiem lekkim, drobnowymiarowym, służącym do montażu ręcznego, zaś Logo – wielkowymiarowym, wymagającym współpracy z dźwigiem. Małe elementy wykorzystuje się przy budowie np. ław fundamentowych, szybów windowych i ścian, a duże – do wielkogabarytowych ścian i dużych powierzchni. Niezależnie od przypisanej im roli, z małymi szalunkami można zbudować większe budynki monolityczne np. Biblioteka Uniwersytetu przy ul. Skłodowskiej w Białymstoku powstała przy użyciu tylko systemu Raster.

Każdy system składa się z płyt oraz osprzętu drobnego, w skład którego wchodzą: ściągi, nakrętki, podpory ukośne, zamki i pomosty robocze. Płyta wykonana jest z wysokogatunkowej, wodoodpornej sklejki osadzonej na ramie stalowej. Żebrowany szkielet uniemożliwia niepożądane odkształcenia płyty.

Montaż szalunków rozpoczyna się od ustawienia jednej strony deskowania ściany. Płyty łączy się ze sobą za pomocą ściągów i klamer (dwa ściągi i trzy klamry wystarczą do połączenia dwóch płyt w systemie Logo). Płyty podpiera się podporami celem rektyfikacji pionowej. Potem następuje zbrojenie ściany i zamyka się ją z drugiej strony kolejną serią płyt. Płyty sąsiadujące łączymy za pomocą klamer, a płyty przeciwległych tarcz deskowania ściany łączone są ściągami, umieszczanymi w tulei dystansowej z pcw (dzięki temu łatwo później wyjmujemy ściąg z deskowania, tuleja po zaślepieniu zostaje w ścianie) obustronnie skręcaną nakrętkami motylko-

Przykład zastosowania betonowych dystansów przy zbrojeniu

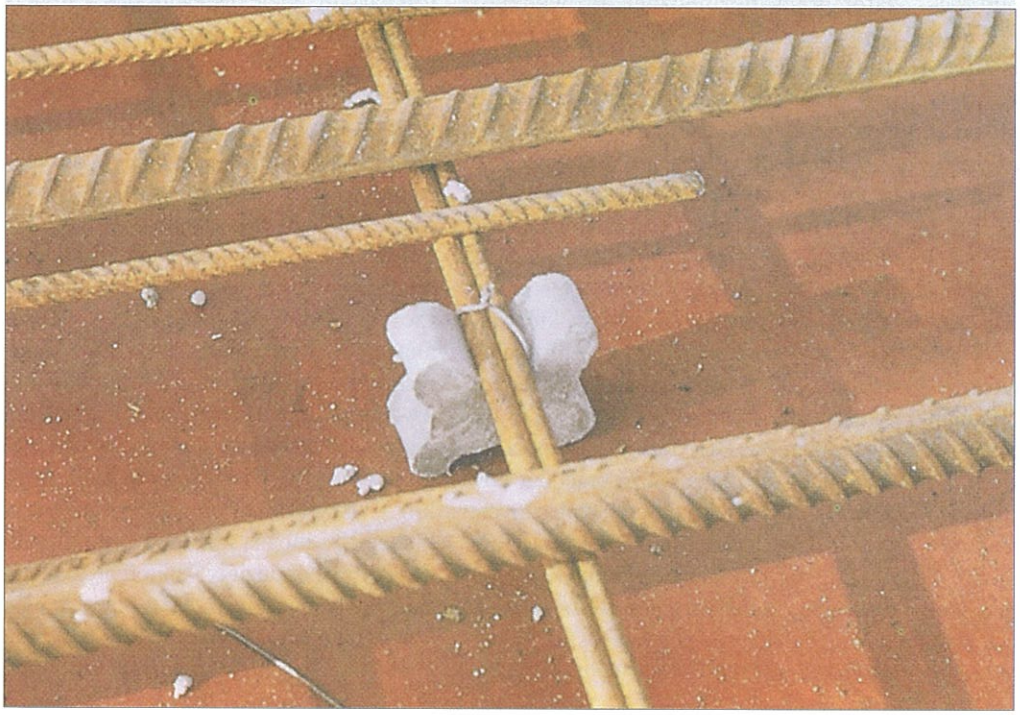

wylewana

wymi. Gotowy szalunek jest betonowany.

Wypożyczenie takiego systemu pozwala na szybsze prowadzenie robót betonowych. Wpływa na to wielowymiarowość elementów oraz prostota ich montażu i demontażu. Wykonana w ten sposób ściana jest prosta i na tyle gładka, iż nie wymaga tynkowania np. w piwnicach, czy garażach. Szalunki są przeznaczone do wielokrotnego użycia. Wypożyczając je klient otrzymuje instrukcję użytkowania i projekt szalowania, dla wykonawców firma Palisander prowadzi szkolenia.

Uzupełnieniem systemu są podesty robocze. Mocuje się je do deskowań przy pomocy specjalnych zamków, co zapewnia absolutnie stabilne połączenie. Podest jest niezbędny dla zapewnienia prawidłowych warunków BHP pracownikom w trakcie betonowania.

Typowe problemy na budowach:

• Powierzchnia płyt przed wylaniem mieszanki betonowej powinna być czysta i posmarowana płynem ochronnym (płyn antyadhezyjny), ograniczający przyczepność betonu do płyty. Często wykonawcy nie robią tego, oszczędzają na płynie i nie chcą tracić czasu. W ten sposób utrudniają sobie pracę, bo trudniej jest zdemontować szalunek, a zdecydowanie łatwiej uszkodzić płytę.

• Przy demontażu szalunków często płyty układane są niewłaściwie: sklejka-zamek, co powoduje nieodwracalne niszczenie blatów. Płyty będą zostawiały później nieestetyczne ślady na betonie.

• Często zdarza się, że śruby na ściągach nie są dostatecznie dokręcone. Trzeba się koniecznie upewnić przed zabetonowaniem, czy nie zostaje nawet najmniejszy luz na śrubach nawet rzędu 5 mm. Po obciążeniu, jakie daje mieszanka betonowa, powstaną widoczne odkształcenia ściany.

• Miarą ekonomiczności wykorzystania szalunków jest cykliczne wykonywanie robót. Chodzi o to, by w ciągu jednej doby wykonać pewien odcinek szalunku ściany, zabetonować go i pozostawić do związania betonu. Następnego dnia, po demontażu czynności powtarzamy. Doświadczenia bezpośrednio z placów budów dowodzą, iż dzięki temu prace posuwają się szybciej niż w sytuacji, kiedy staramy się wykonać naraz szalunek np. wszystkich ścian kondygnacji i za jednym razem wykonać betonowanie.

• Zdarza się, że wykonawcy niechętnie stosują dystanse plastikowe lub betonowe do zachowania właściwej otuliny betonu przy zbrojeniu, co jest oczywiście niezgodne z normami i warunkami technicznymi a ponadto powoduje, że zbrojenie jest niestabilne i potrafi opierać się o sklejkę szalunku niszcząc jej film. Kupno dystansów jest sprawą groszową, warto więc w nie zainwestować.

Barbara Klem

W następnym wydaniu Biuletynu wrócimy do tematu szalunków. Tym razem materiał poświęcimy najważniejszym problemom, z jakim wykonawcy spotykają się podczas szalowania stropów.

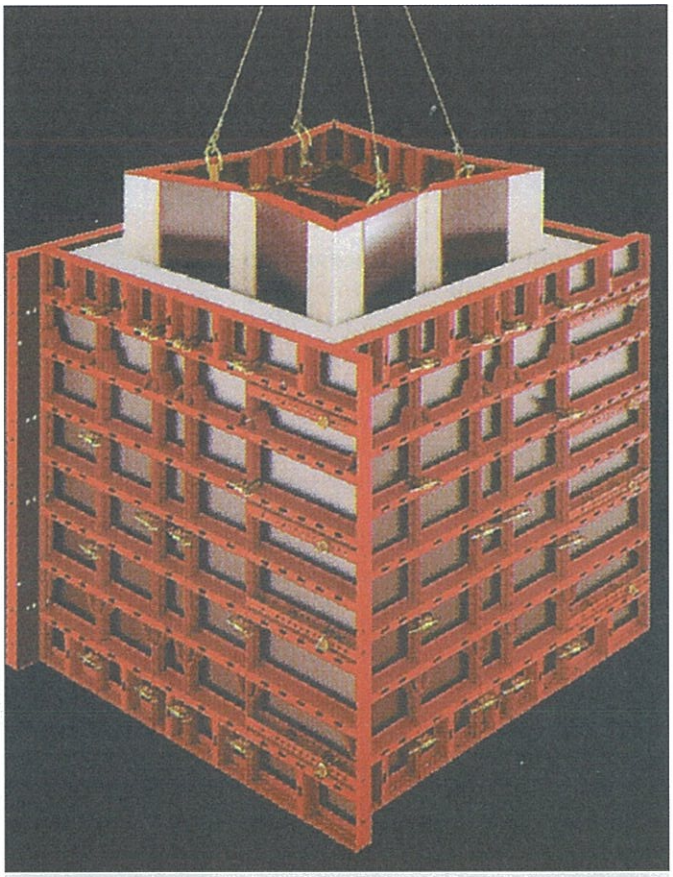

Tak wygląda montaż szalunków szybu windowego

Biogaz wykorzystany

Trzy lata temu była to jedna z kilku na skalę kraju najnowocześniejszych oczyszczalni i długo w tej czołówce jeszcze pozostanie. Uruchomiony w oczyszczalni latem ubiegłego roku agregat prądotwórczy jest jednym z trzech takich urządzeń, jakie pracują w Polsce. A mowa o biologiczno-mechanicznej oczyszczalni ścieków z podwyższonym stopieniem usuwania biogenów Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Łomży

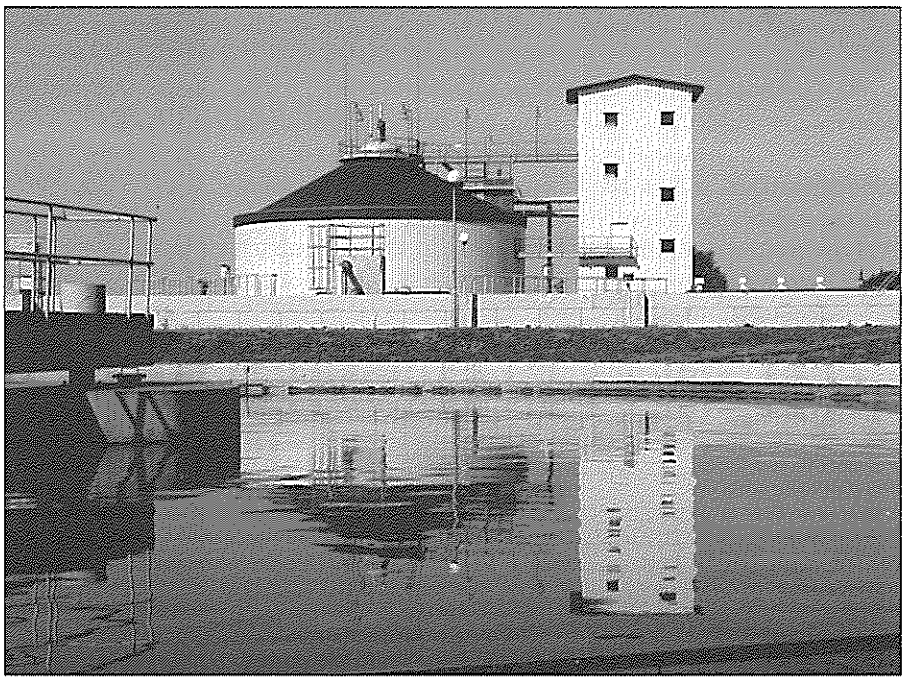

Widok oczyszczalni z zewnątrz

Stara, wybudowana w 1975 roku biologiczno-mechaniczna oczyszczalnia o przepustowości 14 400 msześc./dobę mieściła się przy ul. Zjazd w pobliżu rzeki Narew. Była to oczyszczalnia biologiczno-mechaniczna, oczyszczała ścieki, a powstający osad był wywożony na poletka.

Po ponad 20 latach pracy oczyszczalnia wymagała już generalnej modernizacji. Powodem do przeprowadzenia remontu był też fakt, iż stare urządzenia nie spełniały obecnie stawianych wymagań w zakresie jakości oczyszczania ścieków. Budowę nowej oczyszczalni na bazie starej rozpoczęto w 1998 roku, a zakończono w roku 2000.

– Od zawsze były założenia, aby w procesie oczyszczania nieczystości wykorzystywać wydzielający się biogaz – wspomina Gilbert Okulicz-Kozaryn, wiceprezes Zarządu MPWiK w Łomży. – Nigdy wcześniej nie doszło do realizacji takich zamierzeń. Przyniosła je dopiero ostatnia modernizacja.

Inwestycja otrzymała wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie Modernizacja Roku 2002 w kategorii inwestycje inżynieryjno-techniczne przeprowadzone w 2002 roku.

Własne ciepło i prąd

Projekt modernizacji oczyszczalni zakładał wykorzystanie biogazu do produkcji ciepła. Biogaz jest produktem ubocznym, który powstaje w procesie fermentacji osadu. W trakcie eksploatacji okazało się, że ilość wytwarzanego biogazu zwłaszcza latem pokrywa zapotrzebowanie na ciepło, a nadwyżki były po prostu spalane. Uruchomiony w sierpniu 2003 r. agregat prądotwórczy o mocy 180 kW (co stanowi ok. połowy zapotrzebowania oczyszczalni na prąd) pozwolił na wykorzystanie biogazu w całości. Agregat dodatkowo dostarcza 270 kW energii cieplnej. Taka moc wystarcza na pokrycie zapotrzebowania na ciepło technologiczne.

– Mamy same korzyści: latem gaz się nie marnuje, a poza tym nie potrzeba uruchamiać wówczas własnej kotłowni do uzyskania ciepła technologicznego na potrzeby oczyszczalni – wyjaśnia Gilbert Okulicz-Kozaryn. – Osad, aby zachodziły w nim procesy fermentacji musi mieć temperaturę ok. 37 st. C.

Fundusze własne i z Funduszy

Inwestycja została sfinansowana ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łomży, budżetu miasta i środków własnych spółki. Urząd miasta jako organ założycielski był bezpośrednim inwestorem i pozyskiwał środki. MPWiK jako inwestor zastępczy przejęło potem inwestycję i do tej pory spółka spłaca zaciągnięte na modernizację kredyty. Cała inwestycja to koszt 40 mln zł, z czego 26 mln zł to środki z narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i 2 mln zł – z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska. Pomocy udzieliła także Duńska Agencja Ochrony Środowiska zakupując do łomżyńskiej oczyszczalni dmuchawy do napowietrzania ścieków.

Ubiegłoroczny zakup agregatu finansowało jedynie MPWiK. Ta inwestycja to wydatek ok. 1 mln zł, na co złożyła się preferencyjna pożyczka WFOŚiGW w Białymstoku w wysokości 330 tys. zł, oraz dotacja tegoż Funduszu w kwocie 120 tys. zł. oraz 190 tys. zł dotacji przyznanej przez EkoFundusz.

Droga nieczystości

Ścieki dopływające z miasta są kierowane na kratę rzadką, a następnie rozdzielają się na dwa kanały z zamontowanymi w nich sitami. Osady zgromadzone na kracie i sitach są gromadzone w pojemnikach. Przez kratę rzadką kierowane są także nieczystości ze stacji zlewczej. Wyposażona jest ona w przepływomierz, pomiar pH oraz zawór automatycznie odcinający po przekroczeniu zadanej wartości pH. Opróżnianie wozów asenizacyjnych odbywa się w sposób szczelny poprzez szybkozłączkę podłączoną do punktu zlewczego.

Ścieki po przejściu przez przepompownię tłoczone są do dwóch piaskowników wirowych mogących pracować niezależnie. Zatrzymana w nich pulpa wodno-piaskowa jest przepompowywana do separatora. Tam piasek i zawiesina organiczna na skutek zmiany kierunku strumienia i redukcji prędkości są oddzielane i opadają na dno. Po procesie separacji w dolnej części komory następuje proces płukania. Woda płucząca wprowadzana przez układ dysz powoduje wznoszący ruch zawiesiny organicznej jednocześnie obmywając oblepione zawiesiną ziarna piasku. Mieszanina ścieków i zawiesiny kierowana jest do kanalizacji i dalej oczyszczana biologicznie. Oczyszczony piasek usuwany jest transporterem ślimakowym do specjalnego kontenera.

Ścieki z piaskownika płyną do osadnika wstępnego. W przypadku przekroczenia wydajności pompowni głównej powyżej przepływu 420 l/s nadmiar ścieków kierowany będzie przez przelew burzowy do zbiornika retencyjnego. W godzinach mniejszego obciążenia hydraulicznego oczyszczalni ścieki z dna zbiornika będą odprowadzane grawitacyjnie do pompowni ścieków deszczowych, a stamtąd pompowo do komory rozdziału i osadnika wstępnego, celem dalszego oczyszczania.

Osad z osadnika wstępnego podawany jest do zagęszczaczy grawitacyjnych. Ich działanie polega na zmniejszeniu objętości osadu, poprzez wydzielenie i odprowadzenie wody osadowej. Wyposażone są one w mieszadła mechaniczne. W zagęszczaczach zachodzi również hydroliza kwasów organicznych, które traktowane są jako dodatkowe źródło węgla i w wodach osadowych doprowadzane do reaktora biologicznego. Z uwagi na wydzielające się zapachy zostały one zaprojektowane jako zbiorniki przykryte, wyposażone w wentylatory wyciągowe i filtr powietrza.

Reaktory biologiczne

Na bazie starych komór napowietrzania zbudowano reaktor biologiczny A składający się z dwóch ciągów technologicznych. Ścieki po osadniku wstępnym wpływają do komór defosfatacji KDF, do których kierowany jest również osad powrotny z komór predenitryfikacji KPD. Z komory defosfatacji mieszanina ścieków i osadu trafia do komory denitryfikacji KD1, do której doprowadzane są też ścieki z recyrkulacji wewnętrznej z drugiego reaktora biologicznego. Drugi reaktor składa się również z dwóch ciągów technologicznych. Podzielony jest na dwie komory: denitryfikacji KD2 i KN.

W budynku zamontowane są trzy dmuchawy promieniowe. Ich wydajność jest sterowana automatycznie w zależności od zadanej wartości tlenu w komorze nitryfikacji reaktora.

W celu usunięcia fosforu poniżej 1,5 gP/m sześc. oprócz usuwania go na drodze biologicznej przewidziana została instalacja do automatycznego dozowania koagulanta PIX. Dawki regulowane automatycznie.

Z reaktora napowietrzania ścieki dopływają do osadników wtórnych. Po sklarowaniu się przelewają się poprzez przelewy i odprowadzane są do rzeki. Opadający na dno osad zagarniany jest do leja osadowego i odprowadzany do pompowni osadu powrotnego. Zanieczyszczenia pływające zagarniane są do zrzutnika części pływających.

Proces stabilizacji osadów odbywa się na drodze fermentacji metanowej. Zagęszczony i częściowo zhydrolizowany osad wstępny i zagęszczony osad nadmierny podawane są do wydzielonej komory fermentacyjnej (WKF). W celu utrzymania stałej temperatury fermentacji ok. 37 st. C. osady są w sposób ciągły cyrkulowane pompami śrubowymi na spiralne wymienniki ciepła. Czas fermentacji wynosi ok. 30 dni. W procesie fermentacji osadów jako uboczny produkt procesu wytwarzany jest gaz fermentacyjny. Biogaz po wstępnym oczyszczeniu i odsiarczeniu kierowany jest do zbiornika magazynowego.

Plany na przyszłość

Oczyszczalnia wykorzystuje obecnie 60-70 proc. swoich mocy przerobowych, a projektowana jest na 20 tys. mszesc. na dobę. Od 1996 roku spada ilość ścieków i zużywanej wody. Wpływa na to montaż wodomierzy, świadomość mieszkańców o potrzebie oszczędzania wody oraz zanik wielkiego przemysłu na terenie miasta i gminy.

– Chcemy podłączać miejscowości okolicznych gmin, aby zbudowana oczyszczalnia mogła pracować pełną parą, a mieszkańcy mieli komfort kanalizacji – mówi Gilbert Okulicz-Kozaryn.

W ramach programu Phare 2002 inwestycjami kanalizacyjnymi objęte zostały Miasto i Gmina Łomża i gmina Pątnica. W mieście chodziło o usprawnienie istniejącej sieci i budowę nowych odcinków; wsie, które nie miały dotąd kanalizacji zostaną przyłączone do oczyszczalni i nie jest już problemem przebicie nitki pod dnem rzeki

W ramach programu Phare 2003 już jest na etapie przygotowywania przetargu rozbudowa ujęć wody i modernizacji systemu wodociągowego Łomży.

Barbara Klem

Osadnik wtórny

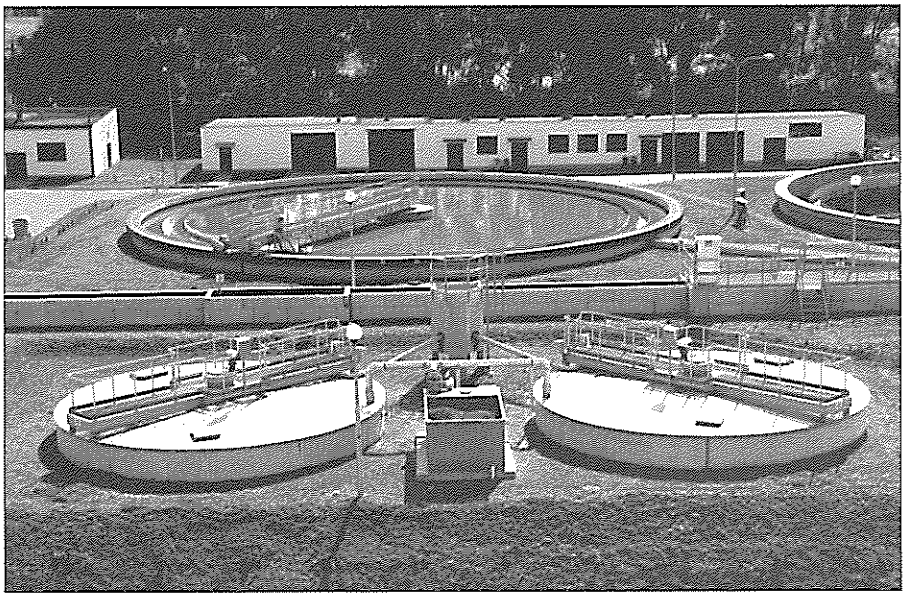

Ciepłownia na biomasę z Czarnej jest w stanie ogrzać

Ekologiczne

Odpady tartaczne i trociny ogrzewają całą Czarną Białostocką, niewielkie 10-tysięczne miasteczko w pobliżu Białegostoku. Inwestycja, na jaką zdecydowała się dwa lata temu gmina jest ewenementem w skali kraju. A mowa o zamontowanej tu w 2001 roku ciepłowni na biomasę.

Dzięki inwestycji mieszkańcy Czarnej mogą się poszczycić, iż ich mieszkania ogrzewa największa tego typu ciepłownia w kraju. Cieszą się też włodarze miasta, gdyż za opał płacą teraz o 20 proc. mniej niż w czasach, kiedy opalali miasto węglem.

Potrzeba matką wynalazków

Pomysł utworzenia ciepłowni z kotłami na biomasę zrodził się w momencie, kiedy trzeba było podjąć decyzję o modernizacji starej kotłowni węglowej. Ta pracowała już 15 lat i upływ czasu dawał o sobie znać. Pracowały wówczas trzy kotły opalane miałem węglowym, były stare i wymagały kapitalnego remontu. Wówczas w Urzędzie Miasta podjęto decyzję, bo przy wykorzystaniu środków z funduszy ochrony środowiska zbudować ciepłownię ekologiczną opalaną biomasą. Czarna Białostocka leży w otulinie Parku Krajobrazowego Puszczy Knyszyńskiej i z tego powodu inwestycja proekologiczna była jak najbardziej wskazana.

Prace związane z przygotowaniem do kompleksowej modernizacji ciepłownictwa w mieście rozpoczęto na początku roku 1998. W tym czasie wyłoniono w drodze przetargu nieograniczonego konsorcjum JUWA-INSTAL S.A. z Białegostoku jako generalnego wykonawcę modernizacji. W zakres prac wchodziły prace projektowe i wykonawcze.

– Było to prekursorskie przedsięwzięcie na skalę kraju: budowaliśmy dużą ciepłownię na biomasę i cały system grzewczy dla miasta – wspomina Jan Ślusarczyk z firmy Instal Białystok S.A. – Wszystko się powiodło, dziś mamy już za sobą kilka dokonań w tym zakresie.

Firma Instal jest ogólnopolskim liderem w zakresie montażu ciepłowni na biomasę. Obecnie zajmuje się montowaniem jeszcze większej ciepłowni miejskiej, z czterema kotłami o łącznej mocy 21 MW w Piszu. Jej rozruch planowany jest na wiosnę tego roku. Instal S.A. zajmuje się też kompleksowym wykonawstwem hal przemysłowych.

Zabudowania Ciepłowni Miejskiej w Czarnej Białostockiej. Biały dym na tle błękitu nieba – aż chce się powiedzieć, że to ładny widok

Koncepcja modernizacji systemu cieplnego przewidywała likwidację sieci niskoparametrowych, powodujących znaczne straty na przesyle, oraz jednego dużego wymiennika grupowego. Program obejmował budowę ok. 50 nowych kompaktowych węzłów cieplnych oraz modernizację kotłowni miejskiej i montaż kotłów przystosowanych do spalania zrębków drewnianych.

W roku 2000 opracowano i złożono ostateczne wnioski o preferencyjne pożyczki ze środków Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie oraz wniosek o udzielenie dotacji przez Polsko-Szwajcarską Komisję Środków Złotowych i wniosek o udzielenie dotacji przez Eko-Fundusz.

Tabela: Zestawienie nakładów poniesionych na modernizację systemu cieplnego miasta Czarna Białostocka (w zł)

OGÓŁEM	*13 151 673,34*	
	Źródła finansowania	Procent inwestycji
Środki własne	2 495 073,34	19,0%
Fundacja EkoFundusz		
– dotacja	4 805 600,00	36,5%
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej		
– pożyczka	3 186 000,00	24,2%
– dotacja	1 365 000,00	10,4%
Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku		
– pożyczka	800 000,00	6,1%
– dotacja	200 000,00	1,5%
Polsko-Szwajcarska Komisja Środków Złotowych		
– dotacja	300 000,00	2,3%

Białostockiej
całe miasto

grzanie

W marcu 2001 roku Zarząd Miasta dokonał ostatecznego wyboru dostawcy technologii tj. firmy OS PANTO s.r.l., a po zakończeniu sezonu grzewczego 2000–2001 plac budowy został przekazany firmie Juwa-Instal SA.

Ciepło z odpadów

Podstawą ciepłowni są trzy kotły produkcji włoskiej firmy Ferroli: dwa BICOMB 5000 o mocy po 5,8 MW i jeden BICOMB 2500 – 2,9 MW. Spalają one trociny i zrębkę drewnianą. Za 2000 rok, kiedy pracowały jeszcze stare kotły koszt zakupionego miału węglowego wyniósł 1.232.205 zł, zaś dwa lata później w 2002 roku (przypomnijmy sobie, iż w poprzednim sezonie zima była stosunkowo długa i mroźna) koszt biomasy razem z transportem wyniósł 1.032.185 zł. Za tę cenę kotły spożytkowały wówczas 13,5 tys. metrów przestrzennych trociny i 30 tys. metrów przestrzennych zrębki (1 msześc. odpowiada ok. 2,325 m przestrzennego).

W ramach inwestycji zakupiono też zestaw: rębak do gałęzi Bandit Model 280 HD i ciągnik rolniczy Ursus typ 6014 K z ładowaczem czołowym Tur.

Ciepłownia miejska w Czarnej Białostockiej w celu zapewnienia odpowiedniej ilości paliwa podpisała umowy na dostawy zrębków, trocin jak i drewna opałowego do zrębkowania na placu składowym. Wśród największych dostawców można wymienić Zakład Drzewny Paged w Czarnej Białostockiej, tartaki i zakłady drzewne z Supraśla i Pisza.

Koszt produkcji 1 GJ energii wynosi 29,31 zł plus koszty przesyłu. W cenę wliczone zostały koszty umorzeniowe związane z modernizacją sieci cieplnych i kompaktowych węzłów cieplnych.

Biorąc pod uwagę zautomatyzowanie całego systemu zarówno po stronie wytwarzania jak i odbioru ciepła należy stwierdzić, iż obecna moc ciepłowni w zupełności zaspokoi bieżące potrzeby jak i zapewnia niezbędną rezerwę związaną z przewidywanym rozwojem miasta i związanym z tym wzrostem zapotrzebowania na produkowaną energię cieplną.

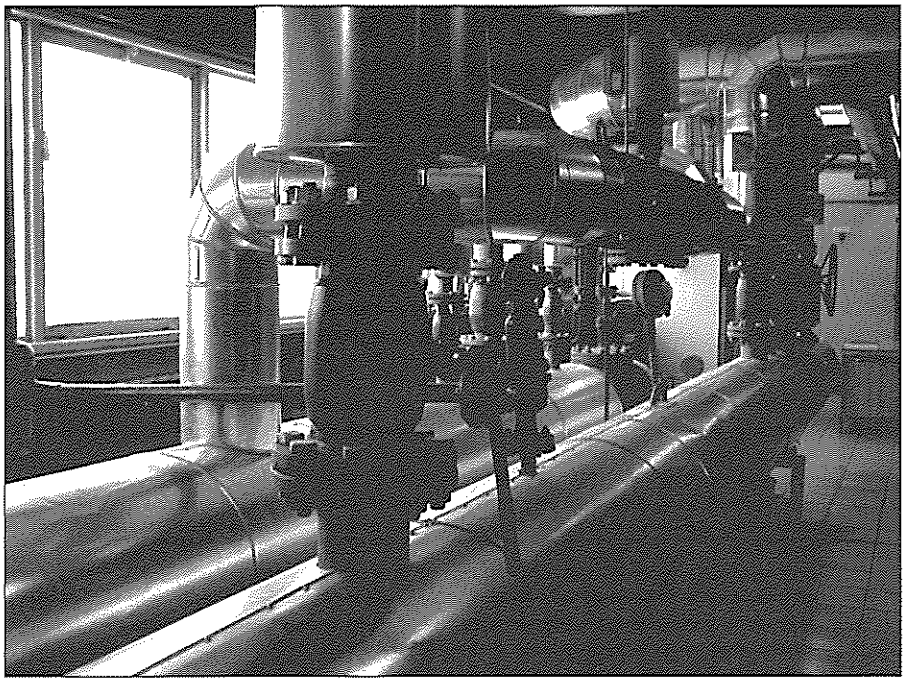

Kolektor. Stąd ciepło jest wysyłane do miasta

Jak powstaje ciepło

Wędrówką od kawałka drewna do ciepła, choć wydaje się to bardzo proste – rządzi ostry rygor. Materiał opałowy składowany jest na placu oraz w specjalnym bunkrze zasypowym o pojemności 500 metrów przestrzennych – nie sposób nie dodać, iż pachnie tu jak w środku puszczańskiego lasu. Stąd biomasa transportowana jest specjalnymi przenośnikami radlerowymi do stojącego obok budynku ciepłowni. Początkowo gromadzona jest ona w zbiorniku głównym, który rozdziela ją na trzy kotły w zależności od potrzeb (nie zawsze wszystkie są włączane). Podobne zbiorniki, choć mniejsze ma też każdy kocioł. Przygotowanie zapasu paliwa jest bardzo ważnym elementem. Chodzi o to by nie dopuścić do sytuacji, kiedy do pieca nie trafi biomasa. Dalej przejmuje pałeczkę kocioł. Proces spalania można oglądać przez specjalny wizjer. Widok z wizjera uzupełniają wyjaśnienia na szafach kotłowych, z których następuje sterowanie kotłem (każdy kocioł ma własną szafę sterowniczą). Stąd dowiadujemy się m.in., że temperatura w palenisku sięga 800 st. C.

– Cała praca ciepłowni jest w pełni zautomatyzowana: od instalacji podawania paliwa, poprzez proces palenia, aż po odprowadzenie ciepła na miasto – wyjaśnia Jarosław Wieremiejuk, kierownik Zakładu Energetyki Cieplnej W Czarnej Białostockiej – Obsługa ogranicza się jedynie do nadzoru nad urządzeniami.

Rzeczywiście pracowników widzieliśmy tylko kilku, licząc też tych, którzy na zewnątrz przygotowują opał.

Ciepło dostarczane jest miastu w ciepłej wodzie. Temperatura kolektora zasilającego w czasie naszego pobytu wynosiła 95 st. C. (na zewnątrz było wówczas ok. –10 st. C.).

W razie awarii przenośników redlerowych dwa kotły: duży i mały wyposażone są w rezerwowe palniki olejowe na olej opałowy.

Czystość i ekologia

Panujące w styczniu, (kiedy odwiedziliśmy ciepłownię) warunki meteorologiczne nie pozwalały ukryć: czy jest to zakład ekologiczny, czy nie. I okazuje się, że wokół ciepłowni śnieg był biały, choć kłęby dymu unosiły się z dwóch kominów.

– Jest to w zasadzie czysta para wodna – wyjaśnia Jarosław Wieremiejuk. – Oczyszczaniem spalin zajmują się specjalne odpylacze cyklonowe. Ich praca ogranicza się jedynie do zbierania pyłu ze spalin.

Odpady z ciepłowni mogą być wykorzystywane jako nawóz, a jest ich niewiele. Po ośmiu godzinach pracy kotła zbiera się ich zaledwie 50 l. Jest to 2 proc. objętości w stosunku do podanego w tym czasie do kotła opału. W sytuacji, gdy kocioł pracuje na węgiel, odpady stanowią aż 20 proc. Kotły spalają drewno, zaś – co dziwne – odpady przypominają spieczony żużel.

Tekst i fot.
Barbara Klem

Obowiązkowe Inżynier

W dniu 11 grudnia 2003 roku Polska Izba Inżynierów Budownictwa podpisała z TU Allianz Polska S.A. umowę generalną w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC członków Izby na kolejny okres ubezpieczenia. Umowa ta była rezultatem kilkumiesięcznych prac Zespołu ds. Ubezpieczeń powołanego przez Izbę w celu wyłonienia najkorzystniejszej oferty i przeprowadzeniu wieloetapowych rozmów i negocjacji z zakładami ubezpieczeń.

Do podstawowych kryteriów wyboru oferty zaliczono pozycję i doświadczenie zakładu ubezpieczeń, wysokość składki ubezpieczeniowej, warunki i zakres udzielanej ochrony (w tym terytorialny zasięg ubezpieczenia), dodatkowe zniżki i preferencje dla inżynierów, możliwości i warunki ubezpieczenia na wyższe sumy gwarancyjne, formy wspierania działalności statutowej Izby. W wyniku przeprowadzonego postępowania wybrano ofertę złożoną przez TU Allianz Polska S.A.

Główne postanowienia umowy z Allianzem

Umowa generalna zawarta została na okres 3 lat, tj. od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2006 r. Wysokość rocznej składki za jednego ubezpieczonego przy minimalnej sumie gwarancyjnej wynosi 100 zł. Umowa jednocześnie gwarantuje utrzymanie poziomu składki w przypadku korzystnego przebiegu szkodowego ubezpieczenia. Umowa ma charakter umowy generalnej, w której ubezpieczającym jest Polska Izba Inżynierów Budownictwa, ubezpieczonymi zaś członkowie Izby, automatycznie obejmowani ubezpieczeniem po dokonaniu wpłaty składki ubezpieczeniowej, przekazywanej ubezpieczycielowi przez Izbę.

Górnym limitem odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za szkodę jest przewidziana w umowie suma gwarancyjna. Stanowi ona równowartość 50.000 EUR i wyliczana jest zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2003 r. Nr 220, poz. 2174) przy zastosowaniu kursu średniego ogłoszonego przez NBP po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta. Na rok 2004 wysokość sumy gwarancyjnej wynosi 235.445 zł.

Zakres podmiotowy ubezpieczenia

Ubezpieczenie ma szeroki zakres podmiotowy. Obejmuje ono wszystkich członków Izby – nie tylko inżynierów budownictwa w ścisłym znaczeniu. Dotyczy ono również wszelkich osób sprawujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, w tym techników budownictwa, majstrów i innych uprawnionych. Zgodnie z umową generalną ochroną ubezpieczeniową objęte są również działania i zaniechania pracowników zatrudnionych przez ubezpieczonego na umowę o pracę i wykonujących ją – w zakresie wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przez ubezpieczonego – pod jego nadzorem. Taki zapis zabezpiecza interesy tych inżynierów, którzy prowadzą działalność gospodarczą jako osoby fizyczne.

Odpowiedzialność pracownika

W tym miejscu warto zasygnalizować kwestię odpowiedzialności inżyniera będącego pracownikiem zatrudnionym na podstawie umowy o pracę. Podstawy tej odpowiedzialności określa Kodeks pracy, wprowadzając uregulowania odmienne od Kodeksu cywilnego. Pracownik przy wykonywaniu swoich obowiązków może wyrządzić szkodę swojemu pracodawcy lub osobie trzeciej.

W tym pierwszym wypadku Kodeks pracy różnicuje zasady odpowiedzialności pracownika w zależności od tego, czy wyrządził on szkodę z winy nieumyślnej czy umyślnej. W przypadku nieumyślności, zgodnie z art. 119 Kodeksu, pracownik ponosi odpowiedzialność za szkodę w granicach rzeczywistej szkody pracodawcy, nie więcej jednak niż do wysokości 3-miesięcznego wynagrodzenia. Pracodawca zatem może ubiegać się o odszkodowanie z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC pracownika, jednakże jedynie do wyżej wskazanego limitu. Przy wyrządzeniu szkody z winy umyślnej ograniczenie do 3 wynagrodzeń nie istnieje – tu pracownik ponosi pełną odpowiedzialność odszkodowawczą, a ubezpieczyciel wypłaci pracodawcy odszkodowanie do wysokości sumy gwarancyjnej. Umyślne wyrządzenie szkody w rozumieniu art. 122 Kodeksu pracy zachodzi wówczas, gdy pracownik objął następstwa swojego czynu zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym. Z sytuacją taką mamy do czynienia, gdy pracownik co najmniej godzi się na skutki swojego czynu, nawet gdy ma nadzieję, że skutki takie nie nastąpią.

W drugiej sytuacji - wyrządzenia przez pracownika szkody osobie trzeciej – zgodnie z art. 120 Kodeksu pracy do naprawienia szkody zobowiązany jest wyłącznie pracodawca. W związku z powyższym poszkodowany powinien zgłosić swoje roszczenia bezpośrednio do pracodawcy zatrudniającego członka izby lub zakładu ubezpieczeń, w którym ten pracodawca jest ubezpieczony. Jeżeli pracodawca naprawi szkodę wyrządzoną przez pracownika osobie trzeciej to służy mu roszczenie wobec pracownika. Wówczas pracownik będzie odpowiadał tak, jak za szkodę wyrządzoną pracodawcy, tj. z ograniczeniem do 3 miesięcznych wynagrodzeń, chyba że wyrządził szkodę umyślnie.

Zakres przedmiotowy ubezpieczenia

Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna inżynierów budownictwa za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych. Z powyższego zapisu wynika zatem, że granice odpowiedzialności ubezpieczyciela wyznaczają: cywilnoprawny charakter ubezpieczenia (nie dotyczy ono sfery odpowiedzialności karnej, administracyjnej, dyscyplinarnej i innej), związek szkody z wykonywaniem samodzielnych funkcji i zakres posiadanych uprawnień budowlanych. Istotne jest, by szkoda została wyrządzona w okresie udzielanej ochrony. W aspekcie czasowego zakresu ubezpieczenia warunki umowy generalnej doprecyzowują, że odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń objęte są roszczenia osoby poszkodowanej dotyczące szkód będących następstwem działań i zaniechań, które zaistniały w okresie ubezpieczenia, choćby osoba poszkodowana zgłosiła je po tym okresie. Jest to bardzo ważne uregulowanie, w praktyce najczęściej bowiem jest tak, że od momentu popełnienia działania lub zaniechania powodującego szkodę do momentu ujawnienia jej skutków, a tym bardziej do momentu zgłoszenia roszczenia może minąć długi czas. Tu ograniczenie możliwości dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wyznaczają jedynie terminy przedawnienia roszczeń przewidziane kodeksem cywilnym. W tym miejscu można przypomnieć, że zgodnie z ogólnymi przepisami kodeksu cywilnego roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu w terminie lat dziesięciu, a roszczenia o świadczenia okresowe oraz roszczenia związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzech lat (art. 118 Kodeksu cywilnego).

Wyłączenia odpowiedzialności

Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wyznaczają także wyłączenia spod ochrony ubezpieczeniowej przewidziane warunkami umowy. Zgodnie z przepisami rozporządzenia, od których umowa nie może odbiegać na niekorzyść ubezpieczonego, ubezpieczyciel nie pokrywa szkód wyrządzonych przez ubezpieczonego osobom fizycznym zatrudnionym przez ubezpieczonego na podstawie umowy o pracę lub wykonującym roboty lub usługi na rzecz ubezpieczonego na podstawie umowy prawa cywilnego, powstałe w związku ze świadczeniem pracy, robót lub

ubezpieczony

usług na rzecz ubezpieczonego. Ubezpieczony nie otrzyma także odszkodowania za szkody powstałe po jego skreśleniu z listy członków izby a także w okresie zawieszenia w prawach członka izby, chyba że szkoda jest następstwem wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przed skreśleniem lub zawieszeniem. Odszkodowanie nie pokrywa szkód wynikłych z przekroczenia ustalonych kosztów, polegających na zapłacie kar umownych oraz wyrządzonych wskutek naruszenia praw autorskich i patentów. Ubezpieczeniu nie podlegają także szkody powstałe w wyniku normalnego zużycia lub wadliwej eksploatacji obiektów budowlanych oraz te, do powstania których doszło wskutek działań wojennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.

Świadczenia zakładu ubezpieczeń

W ramach zawartej umowy na zakładzie ubezpieczeń ciąży obowiązek wypłaty odszkodowania w granicach odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego. Odszkodowanie wypłacane jest bezpośrednio poszkodowanemu lub innej osobie uprawnionej na podstawie uznania roszczenia w wyniku własnych ustaleń poczynionych w trakcie likwidacji szkody, zawartej ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu.

Górną granicą odszkodowania jest ustalona w umowie suma gwarancyjna. Istotne jest, że warunki ubezpieczenia obowiązkowego nie przewidują możliwości kwotowego ograniczenia wypłaty odszkodowania, co wyklucza możliwość wprowadzenia do umowy udziałów własnych, franszyz redukcyjnych czy franszyz integralnych, co często ma miejsce w ubezpieczeniach dobrowolnych.

Oprócz samego odszkodowania w granicach sumy gwarancyjnej zakład ubezpieczeń zwraca koszty mające na celu zapobieżenie zwiększeniu się szkody i roszczeń, ponosi koszty wynagrodzenia rzeczoznawców powołanych w celu ustalenia okoliczności i rozmiaru szkody, zwraca niezbędne koszty obrony w postępowaniu karnym i koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu cywilnym oraz koszty postępowania ugodowego. Do poniesienia wyżej wymienionych kosztów przez ubezpieczyciela niezbędne jest by ich poniesienie odbyło się za jego wiedzą i zgodą.

Udział własny ubezpieczonego oraz inne kwotowe ograniczenia wypłaty odszkodowania są wyłączone.

Obowiązki ubezpieczonego

Z tytułu zawartej umowy ubezpieczonego obciążają określone obowiązki. Jednym z nich jest obowiązek zawiadamiania bez zbędnej zwłoki zakładu ubezpieczeń oraz brokera o każdej okoliczności mającej wpływ na powstanie szkody. Każdy ubezpieczony ma ponadto obowiązek starać się zapobiec powstaniu szkody, a jeżeli szkoda już powstała – starać się zapobiec jej zwiększaniu.

Podstawowym obowiązkiem jest konieczność niezwłocznego (nie później niż w terminie 14 dni od pozyskania takiej wiadomości) powiadomienia zakładu ubezpieczeń o zgłaszanym roszczeniu, mogącym skutkować odpowiedzialnością cywilną ubezpieczonego i stosowanie się do wskazówek towarzystwa ubezpieczeniowego. Jednocześnie ubezpieczony nie jest uprawniony do zaspokajania lub uznania roszczeń poszkodowanego bez uprzedniej zgody towarzystwa.

W przypadku, jeżeli przeciwko inżynierowi wszczęto postępowanie karne, administracyjne, cywilne lub inne mogące rodzić odpowiedzialność gwarancyjną z tytułu umowy ubezpieczenia, zobowiązany on jest natychmiast zawiadomić o tym fakcie ubezpieczyciela.

Na żądanie zakładu ubezpieczeń ubezpieczony winien udzielać wyjaśnień, dostarczać dowodów potrzebnych do ustalenia okoliczności i rozmiarów szkody oraz ustalenia jego odpowiedzialności.

Powyższy zakres obowiązków ubezpieczonego ma ścisły związek z istotą ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W ubezpieczeniu tym zakład ubezpieczeń ma za zadanie bronić swojego ubezpieczonego klienta przed roszczeniami osób trzecich. Z tego też powodu pomiędzy tymi stronami musi istnieć ścisłe współdziałanie i współpraca w toku likwidacji szkód.

Zgłoszenie i likwidacja szkody

Jak wspomniano wyżej, o fakcie powstania szkody należy zawiadomić zakład ubezpieczeń niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni od chwili uzyskania wiadomości o zgłaszanym przez poszkodowanego roszczeniu, które może skutkować odpowiedzialność cywilną ubezpieczonego. Odszkodowanie wypłacane jest poszkodowanemu lub osobie uprawnionej w granicach odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego, nie wyżej niż do wysokości sumy gwarancyjnej.

Ubezpieczyciel jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku, gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Maksymalny termin na zakończenie likwidacji szkody to 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że zależy ono od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Ubezpieczenie dodatkowe

Umowa generalna zawarta pomiędzy Izbą a Allianz umożliwia członkom Izby zawarcie dodatkowej umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie na warunkach przewidzianych umową generalną na sumę gwarancyjną przewyższającą równowartość 50.000 EUR. Ubezpieczenie dodatkowe jest dobrowolne. Propozycja ta skierowana jest do członków Izby, którzy chcą posiadać – np. z uwagi na szeroki zakres prowadzonej działalności, wymogi kontrahenta - szerszy zakres ochrony ubezpieczeniowej niż obowiązkowe minimum przewidziane przepisami rozporządzenia Ministra Finansów. Warunki ubezpieczenia dodatkowego są takie same jak ubezpieczenia obowiązkowego. Ubezpieczenie dodatkowe zawierane jest na pisemny wniosek ubezpieczonego skierowany za pośrednictwem brokera do Allianz, który nie może odmówić zawarcia umowy. Allianz potwierdza zawarcie umowy dodatkowej osobną polisą. W ramach ubezpieczenia dodatkowego przewidziano dodatkowe limity odpowiedzialności w wysokości od 100.000 EUR do 500.000 EUR. Stawki za to ubezpieczenie mają charakter preferencyjny, obowiązują wyłącznie członków Izby objętych umową generalną i wynoszą od 220 zł do 1.800 zł za roczny okres ubezpieczenia. W zakresie ubezpieczenia dodatkowego składka ubezpieczeniowa płacona jest odrębnie przez samego ubezpieczonego lub inny podmiot zawierający umowę na jego rzecz.

Pomoc brokera

Dodatkową korzyścią dla członków z tytułu przynależności do Izby jest możliwość skorzystania przez z nich z pomocy brokera ubezpieczeniowego – doradcy Izby w sprawach ubezpieczenia. Broker uczestniczył w resortowych pracach uzgodnieniowych nad rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie warunków ubezpieczenia, brał udział w negocjacjach ofert, rozmowach z zakładami ubezpieczeń i przy ustaleniu treści samej umowy. Broker prowadzi internetowy serwis poświęcony ubezpieczeniom na stronie **www.piib.org.pl**, jest dostępny również pod numerem uruchomionej specjalnie dla inżynierów infolinii **0801 384-666**. Służy pomocą przy zawarciu ubezpieczenia dodatkowego oraz zgłoszeniu szkody a także w czasie całego procesu jej likwidacji jako reprezentant interesów Izby i jej członków.

Marcin Mroziński
Hanza Brokers Sp. z o.o.

Styczniowa Budma 2004 zainaugurowała sezon budowlany

Budownictwo na start

Budma – największe w Polsce przedsięwzięcie promocyjne poświęcone budownictwu, spotkanie całego środowiska budowlanego, miejsce prezentacji rynkowych nowości – jej ostatnia trzynasta już edycja odbyła się pod koniec stycznia w Poznaniu.

Jak co roku Budma inauguruje nowy sezon budowlany, także ten targowy. W naszym regionie priorytet w tej dziedzinie wiedzie Politechnika Białostocka z organizowanymi przez siebie w maju targami Forum Budownictwa.

Krajami partnerskimi BUDMY 2004 – targów organizowanych pod hasłem „Budujemy platformę wzajemnej współpracy" – były Rosja i Białoruś. Forum Budowlane Polska–Rosja–Białoruś, nad którym patronat sprawował Prezes Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej, Leszek Miller, to największe wydarzenie tegorocznych targów. W Poznaniu obecni byli przedstawiciele resortów budownictwa państw partnerskich. Partnerstwo to miało też swoje odzwierciedlenie w programie wydarzeń, m.in. Forum Budowlanego oraz Targowych Spotkań z Architekturą.

Równolegle z targami BUDMA organizowane były, jak co roku, również Międzynarodowe Targi Maszyn, Narzędzi i Sprzętu Budowlanego BUMASZ, a także Międzynarodowa Wystawa Zabezpieczeń SECUREX.

BUDMA od lat cieszy się ogromną popularnością wśród wystawców i zwiedzających. Są to największe targi budowlane Europy środkowo-wschodniej. W roku 2004 swoją najnowszą ofertę przedstawiło około tysiąc wystawców i firm reprezentowanych z prawie 30 państw; targowe ekspozycje przygotowane zostały na powierzchni blisko 40 tys. mkw. Zarówno pod względem liczby wystawiających się firm, jak i powierzchni ekspozycji, tegoroczna BUDMA 2004 porównywalna jest z targami sprzed roku.

Dla producentów, dystrybutorów, dostawców, a także końcowych użytkowników targi były okazją nie tylko do zaprezentowania i poznania najnowszych materiałów i technologii, ale także do bezpośredniego porównania dostępnych na rynku ofert oraz dokonania optymalnych wyborów. W porównaniu z poprzednią edycją, tematyka targów poszerzona została o produkty związane z wyposażeniem łazienek. BUDMA 2004 obejmowała więc następujące grupy towarowe: materiały budowlane, chemia budowlana, izolacje, nawierzchnie, posadzki, podłogi, dachy, wyroby metalowe, elementy mocujące, elektronarzędzia, szkło, systemy profili, okna, osłony, drzwi, okucia, bramy, komunikacja wewnętrzna, płytki ceramiczne, łazienka, a także oprogramowanie oraz usługi i doradztwo budowlane. Z naszego regionu na targach spotkaliśmy m.in. firmy z Białegostoku: Gin-Mix, M+E Service, Makro-Plast, MTM Styl; z Ełku: Cezar i Dach, Devo z Łomży oraz Sokółka Okna i Drzwi.

– Udało nam się pokazać na Budmie nowe spojrzenie na projektowanie wnętrz – powiedział nam Jerzy Karwacki z firmy Devo z Łomży. – Zajmujemy się projektowaniem i produkcją oryginalnych mebli łazienkowych. Na Budmie pokazywaliśmy swoją najnowszą kolekcję Art System.

M+E Sernice prezentowała zaś nowoczesny, dostępny tylko i wyłącznie w tej firmie, system dociepleń budynków w oparciu o piankę PUR.

Razem z BUDMĄ odbywały się także targi BUMASZ, które gromadziły wystawców oferujących maszyny i urządzenia budowlane, szalunki i rusztowania, dźwigi i urządzenia transportowe, maszyny i sprzęt do robót ziemnych i budowy dróg, narzędzia budowlane. Nasz region zaprezentowały: Altrad Spomasz SA Białystok i Jazon Białystok.

Pokrewna tematyka obu imprez sprawia, że oferta, którą przedstawiły uczestniczące w tych targach firmy, miała kompleksowy charakter. Ponadto zwiedzający mogli zapoznać się z najnowszymi propozycjami firm uczestniczących w targach SECUREX. Ich oferta to m.in. mechaniczne i elektroniczne systemy zabezpieczeń, kontrola dostępu i nadzoru, systemy antynapadowe i antywłamaniowe, elektroniczne systemy zarządzania budynkiem, ochrona informacji i danych, usługi w zakresie ochrony i nadzoru.

Kolejnym wydarzeniem, po zakończeniu Budmy, na które czeka teraz nasze regionalne środowisko budowlane, są targi FORUM BUDOWNICTWA „Dom i jego otoczenie". Forum pozostało jedynymi tego typu targami w województwie podlaskim i są jedną z większych imprez targowych w Polsce. Wystawcy mają do dyspozycji 10 tys. m^2 powierzchni. Targi zwiedza około 20 tys. osób.

Tegoroczna edycja odbędzie się w dn. 6–8 maja 2004 r.

Organizatorem imprezy jest Politechnika Białostocka, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

BK

BIULETYN SPECJALISTYCZNO-INFORMACYJNY BUDOWNICTWA

ISSN 1730-3605 Nr 1/2004
Nr R. Pr 54/03 PZITB O/Lublin
Nakład: 3000 egz.

Wydawca
Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Lublin
20-029 Lublin, ul. M.Curie-Skłodowskiej 3/17
tel./fax (0 81) 532 91 29
www.pzitb.org.pl/lublin

Przewodniczący O/PZITB
Kazimierz Imbor

Redakcja
20-029 Lublin,
ul. M.Curie-Skłodowskiej 3 pok. 17 i 19
tel. (0 81) 532 29 66,
tel./fax (0 81) 532 91 29
czynna od pn. do pt. w godz. 8–13

Redaktor naczelny
Joanna Gierak
tel./fax (0 81) 532 91 29
e-mail: j.gierak@interia.pl

Reklama i Marketing
Grażyna Skowrońska
tel. (0 81) 532 29 66,
tel./fax (0 81) 532 91 29

Redakcja w Białymstoku
red. Barbara Klem
ul. M.C. Skłodowskiej 2
15-097 Białystok
tel./fax (0 85) 742 49 55
e-mail: klem@csk.pl

Skład i druk
Przedsiębiorstwo Wydawnicze Związku Niewidomych „Print 6" Sp. z o.o.
20-218 Lublin, ul. Hutnicza 9
e-mail: print6@protek.pl

Skład Rady Programowej:
mgr inż. Imbor Kazimierz
mgr inż. Dobrowolski Ryszard
mgr inż. Drapa Jerzy
mgr inż. Grzegorczyk Jakub
mgr inż. Huryn Lucyna
inż. Jurkowski Karol Marek
tech. bud. Laskowski Bogdan
prof. dr hab. inż. Miedziałowski Czesław
dr inż. Podkowicz Czesław
mgr inż. Siuda Bogdan
mgr inż. Stokowski Józef
mgr inż. Uściłko Stanisław

Zasady prenumeraty

Członkowie Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa otrzymują „Biuletyn" bezpłatnie. Jeżeli Państwo nie jesteście członkami Izby, a chcecie zaprenumerować nasze czasopismo, prosimy:
– dokonać pisemnego zamówienia (podać nr NIP i podpisać upoważnienie dla PZITBO/Lublin do wystawienia f-ry VAT bez podpisu odbiorcy) i przesłać faksem na numer (081) 532 91 29 lub za pośrednictwem poczty na adres: **PZITB O/Lublin, 20-029 Lublin, ul. M.C. Skłodowskiej 3/17,**
– wpisać na przelewie: Prenumerata „Biuletynu informacyjnego".
Koszt całorocznej prenumeraty 4 kolejnych numerów „Biuletynu" wynosi 23 zł (4 x 5,75zł). Należność należy wpłacać na konto PZITB O/Lublin.

Numer konta:
PKO BP II O/Lublin **73 10203150-113370238**

Kamieniczki na starym rynku w Łomży

Budynek Banku PKO SA w Łomży
(niedawno wymieniono w nim stolarkę)

Ratusz oraz widoczny z prawej fragment budynku Urzędu Miasta Łomża

INSTALACJE 2004

Międzynarodowe Targi Instalacyjne

30 marca – 2 kwietnia 2004, Poznań

NOWOCZESNE PRODUKTY I TECHNOLOGIE, KOMPLEKSOWA OFERTA ORAZ FACHOWCY, KTÓRZY POINFORMUJĄ I DORADZĄ

Tematyka:

● technika ciepłownicza i grzewcza ● pompy ● technika gazownicza ● urządzenia regulacyjne i kontrolno-pomiarowe ● technika wentylacyjna i klimatyzacyjna ● instalacje elektryczne i energetyczne ● sieci ● rurociągi ● osprzęt ● armatura

Instalacje 2004 – jakość dla wymagających

Międzynarodowe Targi Poznańskie Sp. z o.o.
Zespół Organizacji Targów B3
tel.: +48 61/ 8692 384, 8692 638, fax +48 61/ 8692 957
e-mail: instalacje@mtp.pl, http:// instalacje.mtp.pl